

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

58. aastakäik

21. september 2015

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2015/C 311/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2015/C 311/02	Kohtuasi C-425/13: Euroopa Kohtu (suurkoda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu (Tühistamishagi — Nõukogu otsus, millega antakse luba alustada läbirääkimisi Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi ja Austraalia heitkogustega kauplemise süsteemi ühendamiseks — Läbirääkimisjuhised — Erikomitee — ELL artikli 13 lõige 2, ELTL artikli 218 lõiked 2 – 4 ja ELTL artikkel 295 — Institutsioonidevaheline tasakaal)	2
2015/C 311/03	Kohtuasi C-584/13: Euroopa Kohtu (viies koda) 16. juuli 2015. aasta otsus (Cour de cassation (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) – Directeur général des finances publiques <i>versus</i> Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA ja Mapfre warranty SpA <i>versus</i> Directeur général des finances publiques (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Kohaldamisala — Maksuvabastus — Mõiste „kindlustustehing” — Mõiste „teenuste osutamine” — Kindlaksmääratud summa, mille eest pakutakse garantiid kasutatud sõiduki rikke korral)	3

2015/C 311/04	Kohtuasi C-612/13 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – ClientEarth versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Õigus tutvuda Euroopa Liidu institutsioonide dokumentidega — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Artikli 4 lõike 2 kolmas taane — Keskkonnainfo — Århusi konventsioon — Artikli 4 lõiked 1 ja 4 — Dokumentidega tutvumise õiguse erand — Uurimise eesmärgi kaitsev erand — Keskkonnaalaldkonna direktiivide ülevõtmist käsitlevad vastavusanalüüsid, mille Euroopa Komisjoni palvel koostas üks ettevõtja — Dokumentidega tutvumise osaline keelamine) .	4
2015/C 311/05	Kohtuasi C-615/13 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) versus Euroopa Toiduohutusamet (EFSA), Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu institutsioonide dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Artikli 4 lõike 1 punkt b — Määrus (EÜ) nr 45/2001 — Artikkel 8 — Erand dokumentidega tutvumise õigusest — Isikuandmete kaitse — Mõiste „isikuandmed” — Isikuandmete edastamise tingimused — Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) juhise eelnõu selle teadusliku dokumentatsiooni kohta, mis tuleb lisada taimekaitsevahendite turulelaskmise loa taotlustele, märkused esitanud isikute nimed — Dokumentide väljastamisest keeldumine)	5
2015/C 311/06	Kohtuasi C-653/13: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2006/12/EÜ — Artiklid 4 ja 5 — Jäätmekäitlus — Campania maakond — Euroopa Kohtu otsus — Liikmesriigi kohustuste rikkumise tuvastamine — Kohtuotsuse osaline mittetäitmine — ETL artikli 260 lõige 2 — Rahaline karistus — Karistusmaks — Põhisumma)	6
2015/C 311/07	Kohtuasi C-681/13: Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. juuli 2015. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Diageo Brands BV versus Simiramida-04 EOOD (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine — Keeldumispõhjused — Tunnustamise või täitmisele pööramise taotluse saanud riigi avaliku korra rikkumine — Teise liikmesriigi kohtu otsus, mis on liidu kaubamärgiõigusega vastuolus — Direktiiv 2004/48/EÜ — Intellektuaalomandi õiguste järgimine — Kohtukulud)	6
2015/C 311/08	Kohtuasi C-21/14 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Rusal Armenal ZAO, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus — Dumping — Armeenias, Brasiiliast ja Hiinast pärineva teatud alumiiniumfooliumi import — Armeenia Vabariigi ühinemine Maailma Kaubandusorganisatsiooniga (WTO) — Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 2 lõige 7 — Kooskõla 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduslepingu (GATT) VI artikli rakendamise lepinguga)	7
2015/C 311/09	Kohtuasi C-83/14: Euroopa Kohtu (suurkoda) 16. juuli 2015. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) eelotsusetaotlus) – „CHEZ Razpredelenie Bulgaria” AD versus Komisia za zashtita ot diskriminatsia (Direktiiv 2000/43/EÜ — Võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust — Linnaosad, kus elavad peamiselt roma päritolu inimesed — Elektriarvestite paigaldamine elektrivõrgu õhuliinide betoonpostide külge kuue kuni seitsme meetri kõrgusele — Mõisted „otsene diskrimineerimine” ja „kaudne diskrimineerimine” — Tõendamiskoormis — Võimalik põhjendatus — Elektriarvestite manipuleerimise ja ebaseadusliku elektritarbimise ennetamine — Proportsionaalsus — Üldine meede — Meetme solvav ja häbimärgistav mõju — Direktiivid 2006/32/EÜ ja 2009/72/EÜ — Lõpptarbija võimatus kontrollida oma elektritarbimist)	8

2015/C 311/10	Kohtuasi C-140/14: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Slovenia Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2008/98/EÜ ja direktiiv 1999/31/EÜ — Kaevepinnase ja muude jäätmete ladestamise ärahoidmine ja ladestamise korral nende kõrvaldamine — Prügilasse ladestamine — Selliste jäätmete kõrvaldamiseks ja ladustamiseks meetmete võtmata jätmine — Kohtulike õiguskaitsevahendite kasutamine)	10
2015/C 311/11	Kohtuasi C-145/14: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Bulgaaria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 1999/31/EÜ — Artikkel 14 — Jäätmete ladestamine prügilasse — Tavajäätmed — Olemasolevate prügilate mittevastavus)	11
2015/C 311/12	Kohtuasi C-369/14: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus (Landgericht Köln'i (Saksamaa) eelotsusetaotlus) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH <i>versus</i> Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG (Eelotsusetaotlus — Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmed — Direktiiv 2002/96/EÜ — Artikli 2 lõige 1 ja artikli 3 punkt a ning I A ja I B lisa — Direktiiv 2012/19/EL — Artikli 2 lõike 1 punkt a, artikli 2 lõike 3 punkt b ja artikli 3 lõike 1 punktid a ja b ning I ja II lisa — Mõisted „elektri- ja elektroonikaseadmed” ja „elektri- ja elektrontööriistad” — Garaažiuste ajamid)	11
2015/C 311/13	Kohtuasi C-468/14: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Taani Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/37/EÜ — Tubakatoodete valmistamine, esitlemine ja müük — Artikli 2 punktid 4 ja 8 — Suukaudseks kasutamiseks mõeldud tubaka turustamise keeld — „Snus” (lahtisel kujul huuletubakas))	12
2015/C 311/14	Kohtuasi C-485/14: Euroopa Kohtu (kuues koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kapitali vaba liikumine — ETLT artikkel 63 ja EMP lepingu artikkel 40 — Tasuta võõrandamise maks — Maksuvabastus — Pärand ja kinge — Erinev kohtlemine — Teises liikmesriigis asuvad asutused — Kahepoolse maksuleppe puudumine)	12
2015/C 311/15	Arvamus 3/15: Arvamuse taotlus, mille on ETLT artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Komisjon	13
2015/C 311/16	Kohtuasi C-579/14 P: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG 12. detsembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. oktoobri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-297/13: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	13
2015/C 311/17	Kohtuasi C-602/14 P: Bharat Heavy Electricals Ltd 23. detsembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 21. oktoobri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-374/14: Bharat Heavy Electricals Ltd <i>versus</i> Euroopa Komisjon	14
2015/C 311/18	Kohtuasi C-36/15 P: Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 28. jaanuaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 25. novembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-556/12: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) <i>versus</i> Royalton Overseas Ltd	14
2015/C 311/19	Kohtuasi C-136/15 P: Mohammad Makhloufi 20. märtsil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 21. jaanuari 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-509/11: Makhlouf <i>versus</i> nõukogu	14

2015/C 311/20	Kohtuasi C-227/15 P: Robert Aubineau jt 19. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 18. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjades T-195/11, T-458/11, T-448/12 ja T-41/13: Cahier jt versus nõukogu ja komisjon	15
2015/C 311/21	Kohtuasi C-251/15 P: Emsibeth SpA 26. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 26. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-596/13: Emsibeth versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	16
2015/C 311/22	Kohtuasi C-271/15 P: Sea Handling SpA (likvideerimisel), varem Sea Handling SpA, 8. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 25. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-456/13: Sea Handling versus komisjon	17
2015/C 311/23	Kohtuasi C-294/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poola) 17. juunil 2015 – Edyta Mikołajczyk versus Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki	19
2015/C 311/24	Kohtuasi C-298/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 18. juunil 2015 – Borta UAB versus VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija	20
2015/C 311/25	Kohtuasi C-303/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Łodzi (Poola) 22. juunil 2015 – kriminaalasi G. M. ja M. S. süüdistuses.	21
2015/C 311/26	Kohtuasi C-306/15: 23. juunil 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Rumeenia.	21
2015/C 311/27	Kohtuasi C-316/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 26. juunil 2015 – The Queen, taotluse alusel, mille esitasid Hemming (kes tegutseb äriühinguna „Simply Pleasure Ltd.”) ja teised versus Westminster City Council	22
2015/C 311/28	Kohtuasi C-317/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 26. juunil 2015 – X, Staatssecretaris van Financiën	23
2015/C 311/29	Kohtuasi C-318/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itaalia) 26. juunil 2015 – Tecnoedi Costruzioni Srl versus Comune di Fossano	24
2015/C 311/30	Kohtuasi C-323/15 P: Polynt SpA 30. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 30. aprilli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-134/13: Polynt SpA ja Sitre Srl versus Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)	24
2015/C 311/31	Kohtuasi C-324/15 P: Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA 30. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 30. aprilli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-135/13: Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA ja Sitre Srl versus Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)	25
2015/C 311/32	Kohtuasi C-326/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 1. juulil 2015 – DNB Banka AS versus Valsts ieņēmumu dienests	26
2015/C 311/33	Kohtuasi C-331/15 P: Prantsuse Vabariigi 3. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 16. aprilli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-402/12: Carl Schlyter versus Euroopa Komisjon	27

2015/C 311/34	Kohtuasi C-336/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbetsdomstolen (Rootsi) 6. juulil 2015 – Unionen <i>versus</i> Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB	29
2015/C 311/35	Kohtuasi C-339/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 7. juulil 2015 – Strafverfahren <i>versus</i> Luc Vanderborght, teine menetlusosaline: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW	30
2015/C 311/36	Kohtuasi C-343/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 8. juulil 2015 – J. Klinkenberg <i>versus</i> Minister van Infrastructuur en Milieu	31
2015/C 311/37	Kohtuasi C-344/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Appeal Commissioners (Iirimaa) 6. juulil 2015 – National Roads Authority <i>versus</i> The Revenue Commissioners	32
2015/C 311/38	Kohtuasi C-345/15 P: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) 7. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 28. aprilli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-169/12: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu.	33
2015/C 311/39	Kohtuasi C-350/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itaalia) 10. juulil 2015 – kriminaalasi Luciano Baldetti süüdistuses	34
2015/C 311/40	Kohtuasi C-368/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 14. juulil 2015 – Ilves Jakelu Oy	34
2015/C 311/41	Kohtuasi C-369/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. juulil 2015 – Siderúrgica Sevillana S.A. <i>versus</i> Administración del Estado	35
2015/C 311/42	Kohtuasi C-370/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. juulil 2015 – Solvay Solutions España S.L. <i>versus</i> Administración del Estado	37
2015/C 311/43	Kohtuasi C-371/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. juulil 2015 – Cepsa Quimica, S.A. <i>versus</i> Administración del Estado.	39
2015/C 311/44	Kohtuasi C-372/15: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. juulil 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A. <i>versus</i> Administración del Estado	41
2015/C 311/45	Kohtuasi C-389/15: 17. juulil 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	42
2015/C 311/46	Kohtuasi C-394/15 P: John Dalli 21. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 12. mai 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-562/12: John Dalli <i>versus</i> Euroopa Komisjon	43
 Üldkohus		
2015/C 311/47	Kohtuasi T-19/13: Üldkohtu 29. juuni 2015. aasta määrus – Frank Bold <i>versus</i> komisjon (Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Otsus, millega eraldatakse Tšehhi Vabariigile üleminekuperioodiks tasuta saastekvoote elektritootmise moderniseerimiseks — Vaie — Üksikmeetme puudumine — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse uuesti läbivaatamise taotlus vastuvõetamatuks — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	44

2015/C 311/48	Kohtuasi T-690/13: Üldkohtu 22. juuni 2015. aasta määrus – <i>In vivo versus</i> Euroopa Komisjon (Tegevusetushagi — OLAFi keeldumine algatada välisjuurdlus — Seisukoha määratlemine — Ettekirjutuse tegemise taotlus — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus).	45
2015/C 311/49	Kohtuasi T-552/14: Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta määrus – <i>Wm. Wrigley Jr. versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (Extra) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kujutismärgi Extra taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi).	45
2015/C 311/50	Kohtuasi T-553/14: Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta määrus – <i>Wm. Wrigley Jr. versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (Extra) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kujutismärgi Extra taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi).	46
2015/C 311/51	Kohtuasi T-625/14: Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta määrus – <i>Wm. Wrigley Jr. versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – (kera kujutis) (Ühenduse kaubamärk — Kera kujutava ühenduse kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi).	47
2015/C 311/52	Kohtuasi T-626/14: Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta määrus – <i>Wm. Wrigley Jr. versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (sinise kera kujutis) (Ühenduse kaubamärk — Sinist kera kujutava ühenduse kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi)	47
2015/C 311/53	Kohtuasi T-132/15: 12. juunil 2015 esitatud hagi – <i>IR versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – <i>Pirelli Tyre</i> (popchrono)	48
2015/C 311/54	Kohtuasi T-351/15: 30. juunil 2015 esitatud hagi – <i>Papapanagiotou versus</i> Euroopa Parlament	49
2015/C 311/55	Kohtuasi T-353/15: 26. juunil 2015 esitatud hagi – <i>NeXovation versus</i> komisjon	50
2015/C 311/56	Kohtuasi T-370/15 P: CJ 9. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. aprilli 2015. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades F-159/12 ja F-161/12: CJ <i>versus</i> ECDC	51
2015/C 311/57	Kohtuasi T-371/15: 9. juulil 2015 esitatud hagi – <i>Preferisco Foods versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – <i>Piccardo & Savore' (PREFERISCO)</i>	53
2015/C 311/58	Kohtuasi T-390/15: 16. juulil 2015 esitatud hagi – <i>Perfetti Van Melle Benelux versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – <i>PepsiCo (3D)</i>	53
2015/C 311/59	Kohtuasi T-393/15: 13. juulil 2015 esitatud hagi – <i>Università del Salento versus</i> komisjon	54
2015/C 311/60	Kohtuasi T-395/15 P: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse (ECDC) 14. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. aprilli 2015. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades F-159/12 ja F-161/12: CJ <i>versus</i> ECDC	55
2015/C 311/61	Kohtuasi T-399/15: 20. juulil 2015 esitatud hagi – <i>Morgan & Morgan versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – <i>Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)</i>	56
2015/C 311/62	Kohtuasi T-402/15: 22. juulil 2015 esitatud hagi – <i>Poola Vabariik versus</i> Euroopa Komisjon	57

2015/C 311/63	Kohtuasi T-403/15: 22. juulil 2015 esitatud hagi – JYSK <i>versus</i> komisjon	58
2015/C 311/64	Kohtuasi T-407/15: 27. juulil 2015 esitatud hagi – Monster Energy <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)	59
2015/C 311/65	Kohtuasi T-573/12: Üldkohtu 12. juuni 2015. aasta määrus – Matrix Energetics International <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (MATRIX ENERGETICS)	60
2015/C 311/66	Kohtuasi T-73/13: Üldkohtu 29. juuni 2015. aasta määrus – InterMune UK jt <i>versus</i> Euroopa Ravimiamet.	60
2015/C 311/67	Kohtuasi T-166/14: Üldkohtu 17. juuni 2015. aasta määrus – PRS Mediterranean <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet.	61
2015/C 311/68	Kohtuasi T-212/14: Üldkohtu 29. juuni 2015. aasta määrus – PSL <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet.	61
2015/C 311/69	Kohtuasi T-255/14: Üldkohtu 10. juuni 2015. aasta määrus – Aalto-korkeakoulusäätiö <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet.	61
2015/C 311/70	Kohtuasi T-729/14: Üldkohtu 30. juuni 2015. aasta määrus – PAN Europe ja Unaapi <i>versus</i> komisjon.	61
2015/C 311/71	Kohtuasi T-815/14: Üldkohtu 29. juuni 2015. aasta määrus – Closet Clothing <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Closed Holding (CLOSET).	62
2015/C 311/72	Kohtuasi T-93/15: Üldkohtu 26. juuni 2015. aasta määrus – Navitar <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Elukuva (NaviTar)	62

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2015/C 311/01)

Viimane väljaanne

ELT C 302, 14.9.2015

Eelmised väljaanded

ELT C 294, 7.9.2015

ELT C 279, 24.8.2015

ELT C 270, 17.8.2015

ELT C 262, 10.8.2015

ELT C 254, 3.8.2015

ELT C 245, 27.7.2015

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-425/13) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Nõukogu otsus, millega antakse luba alustada läbirääkimisi Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi ja Austraalia heitkogustega kauplemise süsteemi ühendamiseks — Läbirääkimisjuhised — Erikomitee — ELL artikli 13 lõige 2, ETL artikli 218 lõiked 2 – 4 ja ETL artikkel 295 — Institutsioonidevaheline tasakaal)

(2015/C 311/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Valero Jordana ja F. Castillo de la Torre)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: K. Michoel, M. Moore ja J. P. Hix)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Parlament (esindajad: R. Passos ja D. Warin)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vláčil ja E. Ruffer), Taani Kuningriik (esindajad: C. Thorning, L. Volck Madsen ja U. Melgaard), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja B. Beutler), Prantsuse Vabariik (esindajad: D. Colas, G. de Bergues, F. Fize ja N. Rouam), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman ja M. de Ree), Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna), Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg ja C. Hagerman), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: E. Jenkinson ja M. Holt, keda abistasid *barrister* J. Holmes ja *barrister* B. Kennelly)

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 13. mai 2013. aasta otsuse, millega antakse luba alustada läbirääkimisi Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi ja Austraalia heitkogustega kauplemise süsteemi ühendamiseks, lisa A-osas „Läbirääkimiste pidamise kord“:

— A-osa punkti 1 teine lause, mille kohaselt „[l]iidu üksikasjalikud läbirääkimisprotseduurid määratakse vastavalt vajadusele kindlaks artikli 1 lõikes 2 osutatud erikomitees või nõukogus“ ning

— selle osa punktis 3 fraas „ja määrata kindlaks [...] läbirääkimisprotseduurid“.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Nõukogu kannavad ise oma kohtukulud, kaasa arvatud kohtukulud, mis on seotud menetlusega, mille tulemusel tehti kohtumäärus komisjon vs. nõukogu (C-425/13, EU:C:2014:91).
4. Euroopa Parlament, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Prantsuse Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Poola Vabariik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 274, 21.9.2013.

**Euroopa Kohtu (viies koda) 16. juuli 2015. aasta otsus (Cour de cassation (Prantsusmaa)
eelotsusetaotlus) – Directeur général des finances publiques versus Mapfre asistencia compañía
internacional de seguros y reaseguros SA ja Mapfre warranty SpA versus Directeur général des
finances publiques**

(Kohtuasi C-584/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Kohaldamisala — Maksuvabastus — Mõiste
„kindlustustehing” — Mõiste „teenuste osutamine” — Kindlaksmääratud summa, mille eest pakutakse
garantiid kasutatud sõiduki rikke korral)

(2015/C 311/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Kostjad: Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA, Directeur général des finances publiques

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ, kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, mida on muudetud nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiviga 91/680/EMÜ, artikli 13 B osa punkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sätte tähenduses maksust vabastatud kindlustustehing on niisuguse teenuse osutamine, mis seisneb kasutatud sõidukite edasimüüjast sõltumatu ettevõtja poolt kindlaksmääratud summa eest garantii andmises mehaanilise rikke puhul, mis võib esineda kasutatud sõiduki teatavatel osadel. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb kontrollida, kas põhikohtuasjade asjaolusid arvestades on põhikohtuasjades osutatud teenus niisugune teenus. Sellise teenuse osutamist ja kasutatud sõiduki müüki tuleb põhimõtteliselt vaadelda eraldiseisvate sõltumatute teenustena, mida tuleb käibemaksu seisukohast käsitada eraldi. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb kindlaks teha, kas põhikohtuasjade eripäraseid asjaolusid arvestades on kasutatud sõiduki müük ja sõiduki edasimüüjast sõltumatu ettevõtja poolt antud garantii mehaanilise rikke puhul, mis võib esineda kasutatud sõiduki teatavatel osadel, omavahel niivõrd seotud, et neid tuleb pidada üheks tehinguks või vastupidi, teineteisest sõltumatuteks tehinguteks.

⁽¹⁾ ELT C 31, 1.2.2014.

Euroopa Kohtu (teine koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – ClientEarth versus Euroopa Komisjon**(Kohtuasi C-612/13 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus — Õigus tutvuda Euroopa Liidu institutsioonide dokumentidega — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Artikli 4 lõike 2 kolmas taane — Keskkonnainfo — Århusi konventsioon — Artikli 4 lõiked 1 ja 4 — Dokumentidega tutvumise õiguse erand — Uurimise eesmärgi kaitsev erand — Keskkonnavaldkonna direktiivide ülevõtmist käsitlevad vastavusanalüüsid, mille Euroopa Komisjoni palvel koostas üks ettevõtja — Dokumendiga tutvumise osaline keelamine)

(2015/C 311/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: ClientEarth (esindaja: advokaat P. Kirch)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Pignataro-Nolin, P. Costa de Oliveira ja M. Konstantinidis)

Vastustaja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: J. Rodrigues ja L. Visaggio) ja Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Moore, M. Simm ja A. Jensen)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu otsus kohtuasjas ClientEarth vs. komisjon (T-111/11, EU:T:2013:482) osas, milles Euroopa Liidu Üldkohus tunnistas selles, et Euroopa Komisjon võib oma 30. mai 2011. aasta otsusega üldise eelduse alusel keelduda võimaldamast ClientEarthil tervikuna tutvuda nende vastavusanalüüsides, mis puudutasid erinevate liikmesriikide õigusnormide vastavust liidu keskkonnaõigusele ja mille tulemusel ei olnud komisjon selle otsuse tegemise kuupäeval adresseerinud asjaomasele liikmesriigile ELTL artikli 258 esimese lõigu alusel märgukirja ning mida ei olnud seega lisatud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse kohtueelse faasiga seotud toimikusse.
2. Ülejäänud osas jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
3. Tühistada komisjoni 30. mai 2011. aasta otsus osas, milles Euroopa Komisjon keeldus sellega võimaldamast ClientEarthil tervikuna tutvuda käesoleva kohtuotsuse resolutsiooni punktis 1 viidatud vastavusanalüüsides.
4. ClientEarth ja Euroopa Komisjon kannavad ise oma apellatsioonimenetluse ja esimeses kohtuastme menetluse kohtukulud.
5. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu kannavad ise oma apellatsioonimenetluse kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 71, 8.3.2014.

Euroopa Kohtu (teine koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) versus Euroopa Toiduohutusamet (EFSA), Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-615/13 P)⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu institutsioonide dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Artikli 4 lõike 1 punkt b — Määrus (EÜ) nr 45/2001 — Artikkel 8 — Erand dokumentidega tutvumise õigusest — Isikuandmete kaitse — Mõiste „isikuandmed” — Isikuandmete edastamise tingimused — Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) juhise eelnõu selle teadusliku dokumentatsiooni kohta, mis tuleb lisada taimekaitsevahendite turulelaskmise loa taotlustele, märkused esitanud isikute nimed — Dokumentide väljastamisest keeldumine)

(2015/C 311/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (esindaja: advokaat P. Kirch)

Teised menetlusosalised: Euroopa Toiduohutusamet (EFSA) (esindajad: D. Detken, C. Pintado ja *advocaat* R. Van der Hout, Euroopa Komisjon (esindajad: B. Martenczuk ja L. Pignataro-Nolin)

Kostjate toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Andmekaitseinspektor (EDPS) (esindajad: A. Buchta ja M. V. Pérez Asinari)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu otsus ClientEarth ja PAN Europe vs. EFSA (T-214/11, EU:T:2013:483).
2. Tühistada Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) 12. detsembri 2011. aasta otsus.
3. Jätta Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja ClientEarth'ile ja Pesticide Action Network Europe'ile (PAN Europe) apellatsioonimenetluses ning esimese kohtuastme menetluses tekkinud kohtukulud.
4. Jätta Euroopa Komisjonile apellatsioonimenetluses ja esimese kohtuastme menetluses tekkinud kohtukulud tema enda kanda.
5. Jätta Euroopa Andmekaitseinspektorile (EDPS) apellatsioonimenetluses tekkinud kohtukulud tema enda kanda

⁽¹⁾ ELT C 71, 8.3.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik**(Kohtuasi C-653/13) ⁽¹⁾****(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2006/12/EÜ — Artiklid 4 ja 5 — Jäätmekäitlus — Campania maakond — Euroopa Kohtu otsus — Liikmesriigi kohustuste rikkumise tuvastamine — Kohtuotsuse osaline mittetäitmine — ERTL artikli 260 lõige 2 — Rahaline karistus — Karistumakse — Põhisumma)**

(2015/C 311/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Recchia ja E. Sanfrutos Cano)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistab *avvocato dello Stato* S. Fiorentino)**Resolutsioon**

1. Kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid kohtuotsuse komisjon vs. Itaalia (C-297/08, EU:C:2010:115) täitmiseks, siis on ta rikkunud ERTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista Itaalia Vabariigilt Euroopa Komisjoni „Euroopa Ühenduse omavahendite” kontole kandmiseks välja karistumakse 120 000 eurot iga kohtuotsuse komisjon vs. Itaalia (C-297/08, EU:C:2010:115) täitmiseks vajalike meetmete võtmisega hilinetud päeva eest, alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni kohtuotsuse komisjon vs. Itaalia (C-297/08, EU:C:2010:115) täieliku täitmiseni.
3. Mõista Itaalia Vabariigilt Euroopa Komisjoni „Euroopa Ühenduse omavahendite” kontole kandmiseks välja põhisumma 20 miljonit eurot.
4. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 93, 29.3.2014.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 16. juuli 2015. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Diageo Brands BV versus Simiramida-04 EOOD**(Kohtuasi C-681/13) ⁽¹⁾****(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine — Keeldumispõhjused — Tunnustamise või täitmisele pööramise taotluse saanud riigi avaliku korra rikkumine — Teise liikmesriigi kohtu otsus, mis on liidu kaubamärgiõigusega vastuolus — Direktiiv 2004/48/EÜ — Intellektuaalomandi õiguste järgimine — Kohtukulud)**

(2015/C 311/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Diageo Brands BV

Kostja: Simiramida-04 EOOD

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 34 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et ühes liikmesriigis tehtud kohtuotsus on vastuolus liidu õigusega, ei õigusta seda, et asjaomast otsust ei tunnustata teises liikmesriigis põhjendusel, et sellega rikutakse viimase riigi avalikku korda, tingimusel et viidatud õigusnormi rikkumine ei kujuta endast liidu õiguskorra ja seega tunnustamise taotluse saanud riigi õiguskorra olulise tähtsusega õigusnormi rikkumist. See ei ole nii juhul, kui rikutud on sellist õigusnormi nagu nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimene direktiiv 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (muudetud 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga) artikli 5 lõige 3.

Tunnustamise või täitmisele pööramise taotluse saanud liikmesriigi kohus peab selle kontrollimisel, kas on selgelt rikutud avalikku korda, arvesse võtma asjaolu, et õigussubjekt peab selles liikmesriigis olema selle rikkumise ennetamiseks vältimiseks kasutanud kõiki tema käsutuses olevaid õiguskaitsevahendeid, välja arvatud erandlike asjaolude korral, kui päritoluliikmesriigis on liiga raske või võimatu õiguskaitsevahendeid kasutada.

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artiklit 14 tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse kohtukuludele, mis pooltel on tekkinud seoses ühes liikmesriigis algatatud kohtuasjaga, mis puudutab teises liikmesriigis kauba arestimisega põhjustatud kahju hüvitamise nõuet, mille ese oli takistada intellektuaalomandi õiguste kahjustamist, ning selle kahju hüvitamise menetluse käigus kerkis otsuse tunnustamise küsimus selles teises liikmesriigis, kus tuvastati, et see arest ei olnud õigustatud.

⁽¹⁾ ELT C 71, 8.3.2014.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Rusal Armenal ZAO, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-21/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Dumping — Armeenias, Brasiiliast ja Hiinast pärineva teatud alumiiniumfooliumi import — Armeenia Vabariigi ühinemine Maaailma Kaubandusorganisatsiooniga (WTO) — Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 2 lõige 7 — Kooskõla 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduslepingu (GATT) VI artikli rakendamise lepinguga)

(2015/C 311/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland, M. França ja T. Maxian Rusche)

Teised menetlusosalised: Rusal Armenal ZAO (esindaja: advokaat B. Evtimov), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Boelaert ja J.-P. Hix, keda abistasid B. O'Connor, solicitor, ja advokaat S. Gubel)

Menetluse astuja apellandi nõuete toetuseks: Euroopa Parlament (esindajad: D. Warin ja A. Auersperger Matić)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu otsus *Rusal Armenal vs. nõukogu* (T-512/09, EU:T:2013:571).
2. Suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse, selleks et kohus saaks läbi vaata väited, mille suhtes ei ole ta otsust teinud.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

(¹) ELT C 61, 1.3.2014.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 16. juuli 2015. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) eelotsusetaotlus) – „CHEZ Razpredelenie Bulgaria” AD versus Komisia za zashtita ot diskriminatsia

(Kohtuasi C-83/14) (¹)

(Direktiiv 2000/43/EÜ — Võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust — Linnaosad, kus elavad peamiselt roma päritolu inimesed — Elektriarvestite paigaldamine elektrivõrgu õhuliinide betoonpostide külge kuue kuni seitsme meetri kõrgusele — Mõisted „otsene diskrimineerimine” ja „kaudne diskrimineerimine” — Tõendamiskoormis — Võimalik põhjendatus — Elektriarvestite manipuleerimise ja ebaseadusliku elektritarbimise ennetamine — Proportsionaalsus — Üldine meede — Meetme solvav ja häbimärgistav mõju — Direktiivid 2006/32/EÜ ja 2009/72/EÜ — Lõpptarbija võimatus kontrollida oma elektritarbimist)

(2015/C 311/09)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „CHEZ Razpredelenie Bulgaria” AD

Vastustaja: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Menetluses osalesid: Anelia Nikolova, Darzhavna Komisia za energiyno i vodno regulirane

Resolutsioon

1. Määratlust „diskrimineerimine etnilise päritolu alusel” nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/43/EÜ (millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust), eeskätt selle artikli 1 ja artikli 2 lõike 1 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et nimetatud määratlus on sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas – kus linnaosas, milles elavad peamiselt roma päritolu inimesed, on kõik elektriarvestid paigaldatud elektrivõrgu õhuliinide betoonpostide külge kuue kuni seitsme meetri kõrgusele, samas kui teistes linnaosades on elektriarvestid paigaldatud vähem kui kahe meetri kõrgusele – kohaldatav olenemata sellest, et vaidlusalune meede puudutab teatava etnilise päritoluga inimesi või inimesi, kes sellise päritoluga kannatavad koos eelnimetatud isikutega halvema kohtlemise või konkreetselt ebasoodsama olukorra all, mis tuleneb sellest meetmest.

2. Direktiivi 2000/43, eriti selle artikli 2 lõiget 1 ning lõike 2 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik säte, mis näeb ette, et rassilise või etnilise päritolu alusel otsese või kaudse diskrimineerimise olemasolu tuvastamiseks direktiivi artikli 3 lõikega 1 hõlmatud valdkondades peab halvem kohtlemine või konkreetselt ebasoodsam olukord, millele nimetatud punktid a ja b viitavad, seisnema õiguste või õiguspäraste huvide kahjustamises.
3. Direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selline meede, nagu on kirjeldatud käesoleva resolutsiooni punktis 1, kujutab endast otsest diskrimineerimist nimetatud sätte tähenduses, kui ilmneb, et kõnealust meedet rakendati või säilitati asjaomase linnaosa elanike valdava osa etnilise päritolu tõttu; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus, võttes arvesse juhtumi kõiki olulisi asjaolusid ning nimetatud direktiivi artikli 8 lõikes 1 sätestatud eeskirju tõendamiskoormise ümberpööramise kohta.
4. Direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et:
 - selle sättega on vastuolus siseriiklik säte, mis näeb ette, et rassilise või etnilise päritolu alusel kaudse diskrimineerimise esinemiseks peab konkreetselt ebasoodsama olukorra põhjuseks olema rassiline või etniline päritolu;
 - „ilmselt neutraalse” sätte, kriteeriumi või tava mõiste selle sätte tähenduses tähendab sätet, kriteeriumi või tava, mis on sõnastatud või mida kohaldatakse ilmselt neutraalselt, see tähendab võttes arvesse muid faktoreid kui kaitstav tunnus ja faktoreid, mis ei ole sellega samaväärsed;
 - mõiste „[konkreetselt] ebasoodsam olukord” nimetatud sätte tähenduses ei tähista iseäranis olulisi, ilmselgeid ja raskeid juhtumeid, vaid osutab, et vaidlusaluse sätte, kriteeriumi või tava tõttu on ebasoodsas olukorras just teatava rassilise või etnilise päritoluga isikud;
 - kui eeldada, et selline meede, nagu on kirjeldatud käesoleva resolutsiooni punktis 1, ei kujuta endast otsest diskrimineerimist direktiivi artikli 2 lõike 2 punkti a tähenduses, võib selline meede olla nimetatud artikli 2 lõike 2 punkti b tähenduses põhimõtteliselt ilmselt neutraalne tava, mis tekitab teatud etnilise päritoluga inimestele võrreldes teiste inimestega konkreetselt ebasoodsama olukorra;
 - selline meede võib elektrivõrgu turvalisuse tagamise ja tarbitud elektrienergia nõuetekohast arvestamise soovi silmas pidades olla objektiivselt põhjendatud ainult tingimusel, et kõnealune praktika ei ületa piire, mis on nende seaduslike eesmärkide saavutamiseks sobivad ja vajalikud ning et sellega tekitatavad ebamugavused ei oleks taotletavate eesmärkidega võrreldes ebaproportsionaalsed. See ei ole nii, kui tuvastatakse – mis on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne –, et nimetatud eesmärkide saavutamiseks eksisteerib muid sobivaid ja vähem piiravaid meetmeid või et selliste muude meetmete puudumise korral kahjustab kõnealune praktika ülemäära asjaomases, valdavalt roma päritolu elanikega linnaosas elavate elektri lõpptarbijate õigustatud huvi omada elektrivarustusele juurdepääsu tingimustel, mis ei oleks solvavad või häbimärgistavad ja võimaldaksid neil regulaarselt oma elektritarbimist kontrollida.

(¹) ELT C 142, 12.5.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-140/14) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2008/98/EÜ ja direktiiv 1999/31/EÜ — Kaevepinnase ja muude jäätmete ladestamise ärahoidmine ja ladestamise korral nende kõrvaldamine — Prügilasse ladestamine — Selliste jäätmete kõrvaldamiseks ja ladustamiseks meetmete võtmata jätmine — Kohtulike õiguskaitsevahendite kasutamine)

(2015/C 311/10)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Sanfrutos Cano ja M. Žebre)

Kostja: Sloveenia Vabariik (esindaja: J. Morela)

Resolutsioon

1. Kuna Sloveenia Vabariik

- andis loa ladestada kaevepinnast Teharje (Bukovžlak) kohaliku omavalitsusüksuse maatükile nr 115/1, ilma et ta oleks taganud, et sellele alale ei ole eelnevalt ladestatud muid jäätmeid või ei ladestata samal ajal muid jäätmeid, ning ei võtnud ühtegi meetet nimetatud alalt selliste jäätmete kõrvaldamiseks, mida väljastatud luba ei hõlma, siis tuleb seda ala käsitada ebaseadusliku prügilana, mis ei vasta esiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid, artiklis 13 ja artikli 36 lõikes 1 ning teiseks nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta artikli 5 lõike 3 punktis e, artiklites 6 (koostoimes nõukogu 19. detsembri 2002. aasta otsusega 2003/33/EÜ, millega kehtestatakse jäätmete prügilatesse vastuvõtmise kriteeriumid ja kord direktiivi 1999/31/EÜ artikli 16 ja II lisa kohaselt), 7, 8, 9, 11 ja 12 ning selle direktiivi I, II ja III lisas sätestatud tingimustele ja nõuetele;
- ei ole 2009. aasta aprillist alates võtnud piisavaid meetmeid selleks, et hoida ära kaevepinnase, mis on liigitatav jäätmekoodi 17 05 06 (süvenduspinnas, mida ei ole nimetatud koodinumbriga 17 05 05) ja jäätmekoodi 17 05 05 (ohtlikke aineid sisaldav süvenduspinnas) alla, ladestamist Gaberje-jug kaubandusala jaoks mõeldud kohaliku infrastruktuuri ehitustööde alale, siis tuleb ka seda ala käsitada ebaseadusliku prügilana, mis ei vasta direktiivi 1999/31 ja direktiivi 2008/98 eespool nimetatud sätetele ning viimatinimetatud direktiivi artiklitele 12, 15 ja 17,

ja tuleb tuvastada, et Sloveenia Vabariik on rikkunud kõigist nimetatud sätetest tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Sloveenia Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 184, 16.6.2014.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Bulgaaria Vabariik

(Kohtuasi C-145/14) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 1999/31/EÜ — Artikkel 14 — Jäätmete ladestamine prügilasse — Tavajäätmed — Olemasolevate prügilate mittevastavus)

(2015/C 311/11)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Petrova ja E. Sanfrutos Cano)

Kostja: Bulgaaria Vabariik (esindajad: E. Petranova ja D. Drambozova)

Resolutsioon

1. Kuna Bulgaaria Vabariik ei ole võtnud meetmeid, mis on vajalikud tagamiseks, et riigis asuvad tavajäätmete prügilad võivad tegutsemist jätkata pärast 16. juulit 2009 üksnes siis, kui need vastavad direktiivi nõuetele, siis on Bulgaaria Vabariik rikkunud nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta artikli 14 punktidest a–c tulenevaid kohustusi
2. Jätta hagiavaldus ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Komisjoni ja Bulgaaria Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 159, 26.5.2014

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus (Landgericht Köln'i (Saksamaa) eelotsusetaotlus) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH versus Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Kohtuasi C-369/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmed — Direktiiv 2002/96/EÜ — Artikli 2 lõige 1 ja artikli 3 punkt a ning I A ja I B lisa — Direktiiv 2012/19/EL — Artikli 2 lõike 1 punkt a, artikli 2 lõike 3 punkt b ja artikli 3 lõike 1 punktid a ja b ning I ja II lisa — Mõisted „elektri- ja elektroonikaseadmed” ja „elektri- ja elektrontööriistad” — Garaažiuste ajamid)

(2015/C 311/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Kostja: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2002/96/EÜ elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta artikli 2 lõiget 1, artikli 3 punkti a ning I A lisa punkti 6 ja I B lisa punkti 6 ühelt poolt ning teiselt poolt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta artikli 2 lõike 1 punkti a ja lõike 3 punkti b, artikli 3 lõike 1 punkte a ja b ning I lisa punkti 6 ja II lisa punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et sellised garaažiuste ajamid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis töötavad elektrivooluga pingel 220–240 volti ja on mõeldud koos konkreetse garaažiuksega hoone varustusega ühendamiseks ning mida saab igal ajal eemaldada, uuesti paigaldada ja/või kõnealusele varustusele lisada, kuuluvad direktiivi 2002/96/EÜ ja direktiivi 2012/19/EL vastavasse kohaldamisalasse viimati nimetatud direktiivi artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud ülemineku perioodil.

⁽¹⁾ ELT C 439, 8.12.2014.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Taani Kuningriik

(Kohtuasi C-468/14) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/37/EÜ — Tubakatoodete valmistamine, esitlemine ja müük — Artikli 2 punktid 4 ja 8 — Suukaudseks kasutamiseks mõeldud tubaka turustamise keeld — „Snus” (lahtisel kujul huuletubakas))

(2015/C 311/13)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Cattabriga ja M. Clausen)

Kostja: Taani Kuningriik (esindajad: C. Thorning ja M. Wolff)

Resolutsioon

1. Kuna Taani Kuningriik lubas jätkuvalt müüa lahtisel kujul huuletubakat „snus”, siis on Taani Kuningriik rikkunud kohustusi, mis talle tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/37/EÜ tubakatoodete valmistamist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta artikli 2 punktist 4 koostoimes artikliga 8.
2. Mõista kohtukulud välja Taani Kuningriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 439, 8.12.2014.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 16. juuli 2015. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-485/14) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kapitali vaba liikumine — ELTL artikkel 63 ja EMP lepingu artikkel 40 — Tasuta võõrandamise maks — Maksuvabastus — Pärand ja kinge — Erinev kohtlemine — Teises liikmesriigis asuvad asutused — Kahepoolse maksuleppe puudumine)

(2015/C 311/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland ja W. Roels)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: D. Colas ja J.-S. Pilczer)

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik vabastab tasuta võõrandamise maksust kinke ja pärandi avalik-õiguslikule või avalikes huvides tegutsevale asutusele üksnes juhul, kui vastav asutus asub Prantsusmaal või muus Euroopa Liidu liikmesriigis või 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriigis, mis on Prantsusmaaga sõlminud kahepoolse lepingu, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud ELTL artiklist 63 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklist 40 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 7, 12.1.2015.

Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Komisjon

(Arvamus 3/15)

(2015/C 311/15)

Kohtumenetluse keel: kõik ametlikud keeled

Taotluse esitaja

Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, B. Hartmann, J. Samnadda)

Euroopa Kohtule esitatud küsimused

Kas Euroopa Liidul on ainupädevus sõlmida Marrakechi leping avaldatud teostele juurdepääsu lihtsustamiseks pimedatele, nägemispuudega või muu trükikirja lugemise puudega isikutele?

Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG 12. detsembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. oktoobri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-297/13: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-579/14 P)

(2015/C 311/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (esindaja: advokaat C. Weil)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Euroopa Kohus (kuues koda) lükkas 4. juuni 2015. aasta kohtumäärusega apellatsioonkaebuse tagasi ning jättis Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda.

Bharat Heavy Electricals Ltd 23. detsembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 21. oktoobri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-374/14: Bharat Heavy Electricals Ltd versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-602/14 P)

(2015/C 311/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Bharat Heavy Electricals Ltd (esindaja: advokaat A. Mc Donagh)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kuues koda) jättis 4. juuni 2015. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja jättis Bharat Heavy Electricals Ltd kohtukulud tema enda kanda.

Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 28. jaanuaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 25. novembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-556/12: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) versus Royalton Overseas Ltd

(Kohtuasi C-36/15 P)

(2015/C 311/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teised menetlusosalised: Royalton Overseas Ltd, S.C. Romarose Invest Srl

Kohtuasi kustutati Euroopa Kohtu 29. aprilli 2015. aasta määrusega Euroopa Kohtu registrist.

Mohammad Makhlouf'i 20. märtsil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 21. jaanuari 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-509/11: Makhlouf versus nõukogu

(Kohtuasi C-136/15 P)

(2015/C 311/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Mohammad Makhlouf (esindaja: advokaat G. Karouni)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

— Tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

- tuvastada, et Euroopa Liidu Nõukogu otsused ja määrused, mille peale on esitatud käesolev apellatsioonkaebus, on tühised ja kehtetud apellanti puudutavas osas;
- mõista nõukogult välja apellandi kohtukulud apellatsioonimenetluses ja Üldkohtu menetluses;

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb apellatsioonkaebuses ainult ühele väitele, mille kohaselt rikkus Üldkohus õigusnormi nõukogu kohustust puudutavate õigusnormide kohaldamisel.

Täpsemalt väidab apellant, et Üldkohus tugines nõukogu põhjendustele, mis olid puudulikud ja põhjendamata, mistõttu ei olnud apellandil võimalik kindlaks teha tema nimekirja kandmise spetsiifilisi ja konkreetseid põhjuseid. Seetõttu ei olnud tal võimalik ennast sobivalt kaitsta, sest ta ei olnud teadlik talle süüks pandud asjaoludest, mis puudutasid meelevaldajate repressioonide või režiimi toetamist või režiimist kasu saamist.

Lisaks sai Üldkohus ilmselgelt valesti aru temal lasuvast põhjendamiskohustusest, kuna ta üritas kompenseerida nõukogu tegevusetust, tuginedes kohtuotsuses ebaõigesti ja esimest korda sellele, et apellant „saab režiimist kasu”.

Asjaolu, et nõukogu põhjendustes puudus selge ja konkreetne viide apellandile süüks pandud asjaoludest, mis tingisid piirava meetme kohaldamise, kahjustas tõsiselt kaitseõiguste kasutamist apellandi poolt.

Robert Aubineau jt 19. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 18. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjades T-195/11, T-458/11, T-448/12 ja T-41/13: Cahier jt versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi C-227/15 P)

(2015/C 311/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Robert Aubineau jt (esindaja: advokaat Ch.-E. Gudin)

Teised menetlusosalised: nõukogu, komisjon, Prantsusmaa

Apellandi nõuded

- tühistada kohtuotsus, milles keeldutakse tuvastamast, et tootjate suhtes kehtib keeld destilleerida ise veini, mille kogus ületab tavaliselt toodetud kogust, ettekäändel, et nad võivad taotleda luba ja saada selle tarvis eelnevalt destilleerijaks;
- tühistada kohtuotsus, milles keeldutakse tuvastamast, et määrus (EÜ) nr 1623/2000 ⁽¹⁾, mis ei anna veinipiirituse tootjatele samasuguseid õigusi, on diskrimineeriv;
- tühistada kohtuotsus, milles keeldutakse tuvastamast sellise organi süülist käitumist ja vastutust, mis sätestas diskrimineerimise keeluga vastuolus oleva regulatsiooni, kusjuures diskrimineerimise keeld tuleneb liidu õiguse üldpõhimõttena Euroopa Kohtu praktikast ja ELTL artiklist 4, kui diskrimineerimine leiab aset ühise turukorralduse raames nagu käesolevas asjas;

- tühistada kohtuotsus, milles keeldutakse tuvastamast sellise kahju olemasolu, mis tekkis apellantidele määrusega, mis võimaldab kaheksugust tõlgendamist ja andis kõikidele siseriiklikele kohtutele aluse karistada karmilt apellante, kusjuures mõlemad tõlgendused tulenevad otseselt tekstist, mille eest vastutab selle autor, kelleks on käesoleval juhul komisjon.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad oma apellatsioonkaebuses neli väidet.

Esiteks paluvad nad tühistada Üldkohtu otsuse, milles keelduti tuvastamast, et määrus (EÜ) nr 1623/2000, mis ei anna veinipiirituse tootjatele samasuguseid õigusi, on diskrimineeriv.

Teiseks leiavad nad, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta keeldus tuvastamast sellise organi süülist käitumist ja vastutust, mis sätestas diskrimineerimise keeluga vastuolus oleva regulatsiooni, kusjuures diskrimineerimise keeld tuleneb liidu õiguse üldpõhimõttena Euroopa Kohtu praktikast ja ELTL artiklist 4, kui diskrimineerimine leiab aset ühise turukorralduse raames nagu käesolevas asjas.

Kolmandaks jättis Üldkohus tuvastamata apellantidele tekkinud kahju. Määruse nr 1623/2000 kaks võimalikku tõlgendust andsid siseriiklikele kohtutele aluse karistada karmilt apellantide, mistõttu on tekkinud kahju põhjustatud viidatud õigusvastasusest.

Neljandaks jättis Üldkohus tähelepanuta määruse artikli 65 mõtte ja ulatuse; selles on ette nähtud eraldi formaalsused tootjatele, kellel on endal destilleerimisseadmed ja kes kavatsevad ise destilleerida veini, mille kogus ületab tavaliselt toodetud kogust.

⁽¹⁾ Komisjoni 25. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1623/2000, milles sätestatakse veinituru ühist korraldust käsitleva määruse (EÜ) nr 1493/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad turumehhanismide osas (EÜT L 194, lk 45; ELT eriväljaanne 03/030, lk 182)

Emsibeth SpA 26. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 26. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-596/13: Emsibeth versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-251/15 P)

(2015/C 311/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Emsibeth SpA (esindaja: advokaat A. Arpaia)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus (Euroopa Liidu Üldkohtu 26. märtsi 2015. aasta otsus kohtuasjas T-596/13);

- teha selles kohtuasjas sisuline otsus;
- mõista kohtukulud, sealhulgas esimeses kohtuastmes kantud kulud, välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumisele või väärale kohaldamisele. Eeskätt väidab ta, et kohtuotsus ei ole aktsepteeritav seoses kriteeriumidega, millest lähtudes Üldkohus hindas: i) asjaomast avalikkust, ii) toodete ja iii) kaupade identsust või sarnasust ja iv) kahe kaubamärgi segiajamise tõenäosust.

- (i) Vaidlustatud kohtuotsus ei ole koherentne, sest vaatamata sellele, et keskmist tarbijat (keda käsitatakse asjaomase avalikkusena) peetakse „teadlikuks, hooolsaks ja tähelepanelikuks”, käsitatakse siis, kui antakse konkreetne hinnang tema tegelikule võimele teha vahet kahel ilmselgelt erineval kaubamärgil, äärmiselt pealiskaudse isikuna, kes on võimetu andma iseseisvalt lihtsaid hinnanguid.
- (ii) Vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud liidu kohtupraktikat, mille kohaselt tuleb kaupade sarnasuse hindamisel võtta arvesse kõiki asjaomaste kaupadega seonduvaid olulisi tegureid, sealhulgas kauba laadi, otstarvet, kasutusviisi, konkureerivat või täiendavat laadi ning toodete turustuskanaleid. Üldkohus ei võtnud tegelikult arvesse ühtegi neist teguritest, andes oma hinnangu lihtsa märkusega, et juuste värvimiseks ja blondeerimiseks kasutatavad tooted „on” kosmeetikatooted, mistõttu neid tuleb pidada identseteks.
- (iii) Vaidlustatud kohtuotsus on ekslik seetõttu, et sõnamärgi ja kombineeritud kaubamärgi võrdlemisel ei omistatud piisavat tähtsust kombineeritud kaubamärgi kujutisosadele, mis sõnamärgis puuduvad ning mis võimaldavad kahel tähisel vahet teha; selle asemel anti hinnang nii, et võrreldi ainuüksi kahe märgi sõnalisi osasid.

Lisaks sellele jäeti vaidlustatud kohtuotsuses võrdlemisel ekslikult tähelepanuta varasema kaubamärgi esimene sõna (Mc) ja ei võetud arvesse seda, et sellist eesliidet peetakse selle laialdase leviku tõttu juhul, kui see eelneb nimele, üldiselt šoti päritolule viitavaks ning seda, et mitte ainult inglise keelt kõnelev asjaomane avalikkus, vaid mis tahes asjaomane avalikkus hääldab seda seetõttu inglise keelest lähtuvalt.

- (iv) Vaidlustatud kohtuotsus on ekslik seetõttu, et vaatamata kahe võrreldava kaubamärgi vahelistele arvukatele erinevustele peeti nende segiajamist tõenäoliseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

**Sea Handling SpA (likvideerimisel), varem Sea Handling SpA, 8. juunil 2015 esitatud
apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 25. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-456/13:
Sea Handling versus komisjon**

(Kohtuasi C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Sea Handling SpA (likvideerimisel), varem Sea Handling SpA (esindajad: advokaadid B. Nascimbene ja M. Merola)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. märtsi 2015. aasta otsus kohtuasjas T-456/13;
2. tühistada Euroopa Komisjoni 12. juuni 2013. aasta otsus Ares (2013)2028929, millega keelduti võimaldamast apellandil tutvuda teatud dokumentidega, mis seonduvad menetlusega SA.21420 – Itaalia/Sea Handling, ja
3. mõista kohtukulud, sealhulgas Üldkohtus kantud kulud, välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, et on rikutud õigusnorme ning et vaidlustatud kohtuotsus on vastuoluline ja puudulikult põhjendatud seoses määruse nr 1049/2001 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärgi kaitsega seonduva erandi hindamisega.

Üldkohus on rikkunud õigusnorme, sest pidas õiguspäraseks komisjoni tuginemist üldisele konfidentsiaalsuse eeldusele dokumentidega tutvumise taotluse korral, mis on esitatud konkreetsete dokumentide kohta. See, kuidas Üldkohus tõlgendas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärgi kaitsega seonduvat erandit, tingib dokumentidega tutvumise õiguse piirangu, mis on i) ebaoproportsionaalne arvestades määruse nr 1049/2001 artikliga 4 taotletavate eesmärkidega ning ii) ei ole nõuetekohaselt põhjendatud.

Seoses ebaoproportsionaalsusega väidab apellant, et Üldkohus ei saa lubada komisjonil tugineda üldisele eeldusele juhul, kui on esitatud riigiabi menetlusega seotud dokumentidega tutvumise taotlus, kus taotletavad dokumendid on konkreetselt ja täpselt määratletud. Seda veelgi enam siis, kui käesolevaga sarnases kontekstis, mida iseloomustab menetlusnormide kahetsusväärne rikkumine komisjoni poolt, toob selline toimimisviis kaasa üldise konfidentsiaalsuse eelduse moondamise absoluutseks eelduseks, mille vastu ei saa midagi ette võtta isik, kes taotleb dokumentidega tutvumist; see on vastuolus määruse nr 10149/2001 artiklis 4 sätestatuga.

Seoses põhjendamatusena väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuses ei ole nõuetekohaselt põhjendatud, miks Üldkohtu arvates on võimalik kohaldada õiguspõhimõtet, mida Euroopa Kohus väljendas kohtuotsuses, 29.6.2010, komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, juhtumitele, kus tutvuda ei soovita mitte kogu toimikuga, vaid konkreetsete dokumentidega.

2. Teine väide, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme, sest on välistatud dokumentidega osalise tutvumise võimalus.

Üldkohus eksis leides, et üldise eelduse kohaldamine õigustas taotletud dokumentide avalikustamisest keeldumist, andes komisjonile õiguse keelduda võimaldamast nendega osaliselt tutvuda. Käesoleval juhul ei olnud täidetud eeltingimused, mille alusel Euroopa Kohus on varem välistanud üldise konfidentsiaalsuse eeldusega hõlmatud toimikutega osalise tutvumise võimaluse; seetõttu ei saanud komisjonil olla õigust keelduda võimaldamast dokumentidega osaliselt tutvuda ainuüksi põhjendusel, et taotletud dokumendid sisaldasid riigiabi menetluse haldustoimikust.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme, sest Üldkohus ei ole täitnud oma kohustust analüüsida dokumente, millega tutvumise võimaldamisest keelduti.

Üldkohus on rikkunud õigusnorme, sest ta ei ole täitnud oma kohustust analüüsida dokumente, millega tutvumise võimaldamisest keelduti, asudes seisukohale, et tal on võimalik kontrollida komisjoni tegevust asjaomaste dokumentidega tutvumata.

4. Neljas väide, et kohtuotsus on vastuoluline ja et on rikutud õigusnorme, sest Üldkohus ei omistanud vajalikku tähtsust menetlusnormide rikkumisele vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel.

Vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme, sest asuti seisukohale, et menetlusnormide rikkumine komisjoni poolt ei mõjutanud kuidagi apellandi võimalusi oma seisukoha esitamiseks seoses konfidentsiaalsuse eelduse kohaldatavusega käesoleva juhtumi suhtes. Üldkohus ei võtnud arvesse seda, et kõnealused rikkumised muutsid sisutihjaks apellandi menetlusõigused ning tingisid tegelikult üldise eelduse, et kahjustatakse uurimist, moondumise relatiivsest eeldusest absoluutseks eelduseks.

5. Viies väide, et Üldkohus rikkus õigusnorme, sest ta eitas ülekaaluka üldise huvi esinemist.

Üldkohus rikkus õigusnorme, sest ta väitis, et ei esine ühtegi ülekaalukat üldist huvi, mida saaks vastandada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 sätestatud eranditele, võtmata nõuetekohaselt arvesse argumente, mis apellant selles osas esitas.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poola) 17. juunil 2015 – Edyta Mikołajczyk versus Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

(Kohtuasi C-294/15)

(2015/C 311/23)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Edyta Mikołajczyk

Kostjad ja vastustajad apellatsioonimenetluses: Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

Eelotsuse küsimused

1. Kas menetlused, mis puudutavad abielu kehtetuks tunnistamist pärast ühe abikaasa surma, kuuluvad nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (¹), mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, kohaldamisalasse?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, hõlmab eespool nimetatud määruse kohaldamisala ka abielu kehtetuks tunnistamise menetlusi, mis on algatatud mõne muu isiku kui ühe abikaasa taotluse alusel?

3. Kas juhul, kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, võib kohtualluvus abielu kehtetuks tunnistamise menetlustes, mis on algatatud mõne muu isiku kui ühe abikaasa taotluse alusel, tugineda määruse artikli 3 lõike 1 punkti a viiendas ja kuuendas taandes viidatud alustele?

⁽¹⁾ ELT L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 18. juunil 2015 – Borta UAB versus VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

(Kohtuasi C-298/15)

(2015/C 311/24)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Borta UAB

Vastustaja: VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2004/17 ⁽¹⁾ artikleid 37, 38, 53 ja 54 tuleb tõlgendada koos või eraldi (kuid nimetatud sätete kohaldamist piiramata) nii, et:
 - (a) nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette, et kui ehitustööde riigihankelepingu täitmisel on kavas kasutada alltöövõtjaid, peab hankija määratletud põhitoöd tegema tarnija (peatöövõtja)?
 - (b) nendega on vastuolus hankedokumentides ette nähtud tarnijate kutsealase pädevuse liitmise kava – nagu hankija on ette näinud käesolevas asjas vaidlustatud hankedokumentides –, mille kohaselt peab asjaomase ettevõtja (ühistegevuse partneri) kutsealane pädevus vastama selle konkreetse töö mahule, mida ta riigihankelepingu alusel tegelikult teeb?
2. Kas direktiivi 2004/17 artikleid 10, 46 ja 47 tuleb tõlgendada koos või eraldi (kuid nimetatud sätete kohaldamist piiramata) nii, et:
 - (a) tarnijate võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõtteid ei ole rikutud, kui hankija:
 - näeb esmalt hankedokumentides ette üldise võimaluse tarnijate kutsealase pädevuse liitmiseks, kuid ei kehtesta selle võimaluse rakendamise kava;
 - seejärel täpsustab hankemenetluse käigus tarnijate kvalifitseerimise tingimusi, kehtestades tarnijate kutsealase pädevuse liitmisele teatud piirangud;
 - kvalifitseerimistingimuste täpsustamise tõttu pikendab pakumuste esitamise tähtaega ja avaldab tähtaja pikendamise teate Euroopa Liidu Teatajas?

- (b) tarnijate pädevuse liitmise piirangut ei ole vaja eelnevalt selgelt välja tuua, kui hankija tegevuse laadi ja riigihankelepingu erisuste tõttu on selline piirang ennustatav ja õigustatud?

⁽¹⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 31. märts 2004. aasta direktiiv 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused (ELT 2004 L 134, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 19).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Łodzi (Poola) 22. juunil 2015 – kriminaalasi
G. M. ja M. S. süüdistuses**

(Kohtuasi C-303/15)

(2015/C 311/25)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Łodzi.

Süüdistatavad liikmesriigi kohtu kriminaalmenetluses

G. M. ja M. S.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord ⁽¹⁾, artikli 8 lõiget 1 võib tõlgendada nii, et tehnilisteks eeskirjadeks liigitatud eeskirjade edastamata jätmisel võivad olla erinevad tagajärjed olenevalt sellest, mis laadi eeskirjad edastamata jäeti, nimelt kui tegemist on eeskirjadega, mis puudutavad vabadusi, mille suhtes ei ole Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 36 sätestatud piirangud kohaldatavad, toob edastamata jätmine kaasa keelu kohaldada neid eeskirju konkreetses lahendatavas menetluses, seevastu juhul, kui tegemist on eeskirjadega, mis puudutavad vabadusi, mille suhtes on Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 36 sätestatud piirangud kohaldatavad, võib liikmesriigi kohus, mis on ühtlasi liidu kohus, kontrollida, kas hoolimata edastamata jätmisest vastavad need eeskirjad ELTL artiklis 36 esitatud nõuetele ja neid võib kohaldada?

⁽¹⁾ ELT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337.

23. juunil 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Rumeenia

(Kohtuasi C-306/15)

(2015/C 311/26)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Sanfrutos Cano, L. Nicolae)

Kostja: Rumeenia

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Rumeenia ei ole võtnud vastu kõik vajalikud õigus- ja haldusnormid komisjoni 7. veebruari 2013. aasta direktiivi 2013/2/EL, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/62/EÜ (pakendite ja pakendijäätmete kohta) I lisa ⁽¹⁾, täitmiseks või igal juhul ei ole komisjonile neist teatanud, siis on Rumeenia rikkunud kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artikli 2 lõikest 1;
- mõista kohtukulud välja Rumeenialt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg lõppes 30. septembril 2013.

⁽¹⁾ ELT L 37, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik)
26. juunil 2015 – The Queen, taotluse alusel, mille esitasid Hemming (kes tegutseb äriühinguna
„Simply Pleasure Ltd.”) ja teised versus Westminster City Council**

(Kohtuasi C-316/15)

(2015/C 311/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Hemming, kes tegutseb äriühinguna „Simply Pleasure Ltd.”, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, kes tegutseb nime „Janus” all, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd.

Kostja: Westminster City Council

Eelotsuse küsimus

Kas olukorras, kus erootikaettevõtte (sealhulgas „sekspoe”) tegevusluba või selle pikendamist taotlev isik peab maksta kaheosalise tasu, mille üks osa on seotud taotluse menetlemisega ja ei ole tagastatav, teine osa aga on seotud loasüsteemi haldamisega ja kuulub taotluse rahuldamata jätmise korral tagastamisele:

- 1) tähendab tasu, sealhulgas teise, tagastatava osa maksmise kohustus Euroopa õiguse seisukohast – ja muud arvestamata – seda, et vastustajatele tekkis nende taotluste esitamisest kulu, mis oli vastuolus direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul ⁽¹⁾ artikli 13 lõikega 2, niivõrd kui see ületas Westminster City Councili kulusid taotluse menetlemisel?

- 2) oleneb järeldamine, et niisugust nõuet tuleb pidada selliseks, millega kaasneb kulu – või asjakohasel juhul selliseks, mis ületab Westminster City Councili kulusid taotluse menetlemisel – veel teatavatest asjaoludest (ja kui, siis millistest), näiteks:
- a) tõendamisest, et teise, tagastatava osa maksmisega kaasnes või tõenäoliselt kaasneks taotluse esitajale teatav kulu või kahju,
 - b) nimetatud teise, tagastatava osa suurusest ja ajast, mille jooksul seda enne tagastamist hoitakse, või
 - c) sellest, kui Westminster City Council võib säästa taotluste menetlemise kulusid (ja niisiis sellega seotud tagastamatuid kulusid) tänu sellele, et nõutakse ettemakstavat kaheosalist tasu, mille peavad mõlemas osas maksma kõik taotlejad?

⁽¹⁾ ELT L 376, lk 36.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 26. juunil 2015 –
X, Staatssecretaris van Financiën**

(Kohtuasi C-317/15)

(2015/C 311/28)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled:

Kassatsioonkaebuse esitaja: X, Staatssecretaris van Financiën

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTLi artikli 64 lõikes 1 sätestatud põhimõtte kolmandatele riikidele kohaldatavate piirangute säilitamise kohta laieneb ka piirangute kohaldamisele, mis kehtivad sellise siseriikliku õigusnormi alusel nagu kõnealune maksu ümberarvutamise pikendatud tähtaeg ja mida on võimalik kohaldada ka juhtumite korral, millel ei ole midagi tegemist otseinvesteeringute, finantsteenuste osutamise või väärtpaperite lubamisega kapitaliturgudele?
2. Kas ELTLi artikli 64 lõikes 1 sätestatud põhimõtte kapitali liikumisele kohaldatavate piirangute säilitamise kohta seoses finantsteenuste osutamisega puudutab ka piiranguid, mis nii nagu kõnealune maksu ümberarvutamise pikendatud tähtaeg ei kehti teenuse osutaja suhtes ega reguleeri teenuste osutamise või osutamise viisi tingimusi?
3. Kas „finantsteenuste osutamisega seotud kapitali liikumise” alla ELTLi artikli 64 lõike 1 tähenduses tuleb liigitada ka selline juhtum nagu käesolev, kus liikmesriigi elanik on avanud väljaspool Euroopa Liitu asuvas pangas (väärtpaperi) konto ja kas sealjuures on oluline, kas, ja kui jah, siis millises ulatuses teostab nimetatud pank selle raames konto omaniku nimel tegevusi?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itaalia)
26. juunil 2015 – Tecnoedi Costruzioni Srl versus Comune di Fossano**

(Kohtuasi C-318/15)

(2015/C 311/29)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Tecnoedi Costruzioni Srl

Vastustaja: Comune di Fossano

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 49 ja 56 ning asutamisevabaduse, teenuste osutamise vabaduse, võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised õigusnormid nagu need, mis kehtivad praegu Itaalias ning on sätestatud 2006. aasta seadusandliku dekreeidi nr 163 artikli 122 lõikes 9 ja artikli 253 lõikes 20-bis, mis puudutavad põhjendamatult madala maksumusega pakkumuste automaatset tagasilükkamist piirmäärast väiksema maksumusega hangetes, mis pakuvad piiriülest huvi.

Polynt SpA 30. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 30. aprilli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-134/13: Polynt SpA ja Sitre Srl versus Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

(Kohtuasi C-323/15 P)

(2015/C 311/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Polynt SpA (esindaja: advokaat C. Mereu)

Teised menetlusosalised: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), Sitre Srl, New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Hollandi Kuningriik, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-134/13;
- tühistada vaidlustatud otsus või teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks apellandi tühistamisnõude kohta ning
- mõista kõik käesoleva menetlusega seotud kohtukulud, s.h Üldkohtu menetluse kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus on rikkunud ühenduse õigust, kui ta jättis rahuldamata apellandi hagi vaidlustatud otsuse tühistamiseks. Eelkõige väidab apellant, et Üldkohtu argumentatsioonis ja apellandi olukorrale kohaldatavate õigusnormide tõlgendamisel on tehtud mitu viga. Sellest tulenes, et Üldkohus on järgmiselt õigusnormi rikkunud:

- Üldkohus on esitanud vasturääkivaid ja valesid väiteid seoses REACH⁽¹⁾ määruse artikli 57 punktis f ette nähtud riskianalüüsiga, mis viis nimetatud määruse valesti tõlgendamiseni.
- Üldkohus on esitanud vasturääkivaid väiteid ja eiras väljakujunenud kohtupraktikat suuniseid sisaldavate dokumentide staatuse ja kaalu kohta, tõlgendades, kuidas tuleb aru saada mõistest „samaväärne oht” nimetatud määruse artikli 57 punktis f.
- Selle tagajärjel, et Üldkohus tugines valesti REACH määruse artikli 60 lõikele 2, on põhjendused ebapiisavad.
- Üldkohus kohaldas vale õiguslikku raamistikku, kui ta jättis rahuldamata argumendid, mis olid seotud töötajate ja tarbijate kokkupuutega, kohaldades nii valesti artikli 57 punkti f.

Eespool esitatut arvesse võttes väidab apellant, et Üldkohtu otsus kohtuasjas T-134/13 ja vaidlustatud otsus tuleks tühistada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1).

Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA 30. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 30. aprilli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-135/13: Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA ja Sitre Srl versus Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

(Kohtuasi C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA (esindaja: advokaat C. Mereu)

Teised menetlusosalised: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Madalmaade Kuningriik, Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-135/13;
- tühistada vaidlustatud otsus või teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks apellantide tühistamisnõude kohta ning
- mõista kõik käesoleva menetlusega seotud kohtukulud, s.h Üldkohtu menetluse kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et Üldkohus on rikkunud ühenduse õigust, kui ta jättis rahuldamata apellandi hagi vaidlustatud otsuse tühistamiseks. Eelkõige väidavad apellandid, et Üldkohtu argumentatsioonis ja apellandi olukorrale kohaldatavate õigusnormide tõlgendamisel on tehtud mitu viga. Sellest tulenes, et Üldkohus on järgmiselt õigusnormi rikkunud:

- Üldkohus on esitanud vasturääkivaid ja valesid väiteid seoses REACH⁽¹⁾ määruse artikli 57 punktis f ette nähtud riskianalüüsiga, mis viis nimetatud määruse valesti tõlgendamiseni.
- Üldkohus on esitanud vasturääkivaid väiteid ja eiras väljakujunenud kohtupraktikat suuniseid sisaldavate dokumentide staatuse ja kaalu kohta, tõlgendades, kuidas tuleb aru saada mõistest „samaväärne oht” nimetatud määruse artikli 57 punktis f.
- Selle tagajärjel, et Üldkohus tugines valesti REACH määruse artikli 60 lõikele 2, on põhjendused ebapiisavad.
- Üldkohus kohaldas vale õiguslikku raamistikku, kui ta jättis rahuldamata argumendid, mis olid seotud töötajate ja tarbijate kokkupuutega, kohaldades nii valesti artikli 57 punkti f.

Eespool esitatut arvesse võttes väidavad apellandid, et Üldkohtu otsus kohtuasjas T-135/13 ja vaidlustatud otsus tuleks tühistada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 1. juulil 2015 – DNB Banka AS versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-326/15)

(2015/C 311/32)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā apgabaltiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: DNB Banka AS

Teine menetlusosaline: Valsts ieņēmumu dienests

Eelotsuse küsimused

1. Kas võib eksisteerida direktiivi⁽¹⁾ artikli 132 lõike 1 punkti f tähenduses sõltumatu isikute rühm, kui selle liikmed on asutatud Euroopa Liidu eri liikmesriikides, kus viidatud direktiivi säte on üle võetud erinevate nõuetega, mis ei ole ühilduvad?

2. Kas liikmesriik võib piirata maksukohustuslase õigust kohaldada direktiivi artikli 132 lõike 1 punktis f ette nähtud maksuvabastust, kui maksukohustuslane on täitnud kõik nõuded maksuvabastuse kohaldamiseks oma liikmesriigis, kuid teiste rühma liikmete liikmesriikide siseriiklikus õiguses on viidatud säte üle võetud piirangutega, mis piiravad teiste liikmesriikide maksukohustuslaste võimalust kohaldada vastavat käibemaksuvabastust oma liikmesriigis?
3. Kas on lubatav kohaldada direktiivi artikli 132 lõike 1 punkti f maksuvabastust teenuste suhtes nende saaja liikmesriigis, kes on käibemaksukohustuslane, kui käibemaksukohustuslasest teenuste osutaja on kohaldanud teises liikmesriigis nende teenuste suhtes käibemaksu vastavalt üldskeemile, see tähendab, arvestades et käibemaks nende teenuste eest kuulus vastavalt direktiivi artiklile 196 tasumisele nende saaja liikmesriigis?
4. Kas „sõltumatu isikute rühma” all direktiivi artikli 132 lõike 1 punkti f tähenduses tuleb mõista eraldi juriidilist isikut, kelle olemasolu tuleb tõendada sõltumatu isikute rühma asutamise spetsiaalse lepinguga?

Kui vastus sellele küsimusele on, et sõltumatut isikute rühma ei ole põhjust pidada eraldi isikuks, kas siis tuleb seda mõista nii, et sõltumatu isikute rühm on seotud ettevõtjate rühm, milles osutatakse selle tavapärase majandustegevuse raames vastastikku tugiteenuseid ettevõtjate äritegevuse teostamiseks, ja sellise rühma olemasolu võib tõendada sõlmitud teenuslepingute abil või siirdehindu käsitlevate dokumentide abil?

5. Kas liikmesriik tohib piirata maksumaksja õigust kohaldada direktiivi artikli 132 lõike 1 punktis f ette nähtud käibemaksuvabastust, kui maksukohustuslane on kohaldanud tehingute suhtes lisatasu vastavalt oma asukohaliikmesriigi otsese maksustamise õigusnormi nõuetele?
6. Kas direktiivi artikli 132 lõike 1 punkti f maksuvabastus on kohaldatav kolmandatest riikidest saadud teenuste suhtes? Teisisõnu, kas viidatud direktiivi sätte tähenduses sõltumatu isikute rühma liige, kes osutab rühmasiseselt teenuseid teistele rühma liikmetele, võib olla kolmanda riigi maksukohustuslane?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006 L 347, lk 1).

Prantsuse Vabariigi 3. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 16. aprilli 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-402/12: Carl Schlyter versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Prantsuse Vabariik (esindaja: G. de Bergues, D. Colas ja F. Fize)

Teised menetlusosalised: Carl Schlyter, Euroopa Komisjon, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik

Apellandi nõuded

Prantsuse valitsus palub Euroopa Kohtul

- tühistada Üldkohtu neljanda koja 16. aprilli 2015. aasta otsus asjas T-402/12: Carl Schlyter vs. komisjon, niivõrd kui sellega tühistati Euroopa Komisjoni 27. juuni 2012. aasta otsus keelduda ooteajal väljastamast komisjoni üksikasjalikku arvamust nanoosakestest koosnevate ainete iga-aastase deklaratsiooni sisu ja esitamise tingimusi käsitleva määruse eelnõu (2011/673/F) kohta, mille Prantsuse ametiasutus talle edastas vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivile 98/34/EÜ⁽¹⁾, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ);
- saata asi tagasi Üldkohtusse;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses, mille Prantsuse valitsus esitas 3. juulil 2015, palub ta Euroopa Liidu Kohtul vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 56 tühistada Üldkohtu neljanda koja 16. aprilli 2015. aasta otsus asjas T-402/12: Carl Schlyter vs. komisjon (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“).

Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab Prantsuse valitsus üheainsa väite.

Selle väite põhjendamiseks leiab Prantsuse valitsus sisuliselt, et Üldkohus kohaldas mitmel puhul valesti õigusnorme seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivis 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, (edaspidi „direktiiv 98/34“) ette nähtud menetluse kvalifitseerimisega ning seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽²⁾ üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (edaspidi „määrus 1049/2001“) artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärkide kaitse erandi kohaldamisega.

Esiteks väidab Prantsuse valitsus, et Üldkohus kohaldas valesti õigusnormi, keeldudes kvalifitseerimast direktiivis 98/34 ette nähtud menetlust uurimisena määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses.

Seoses sellega märgib Prantsuse valitsus esmalt, et Üldkohtu poolt vaidlustatud kohtuotsuses esitatud mõiste „uurimine“ määratlus ei põhine ühelgi määruses 1049/2001, direktiivis 98/34 või kohtupraktikas ette nähtud definitsioonil.

Lisaks ei ole teiseks see määratlus kooskõlas Üldkohtu lahendiga 25. septembri 2014. aasta otsuses kohtuasjas T-306/12: Spirlea vs. komisjon. Nimelt tuvastas Üldkohus selles kohtuotsuses, et nn EU Pilot menetluse võib määratleda uurimisena määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses. Prantsuse valitsuse sõnul esineb nn EU Pilot menetluse eesmärkides ja käigus olulisi analoogilisi aspekte võrreldes direktiivis 98/34 ette nähtud menetlusega.

Kolmandaks leiab Prantsuse valitsus, et kui Euroopa Kohus peaks kordama vaidlustatud otsuses esitatud mõiste „uurimine” määratlust, siis igal juhul on ta seisukohal, et direktiivis 98/34 ette nähtud menetlus – arvestades selle eesmärke ja käiku – vastab igal juhul sellele määratlusele.

Teiseks leiab Prantsuse valitsus esmalt, et Üldkohus kohaldas valesti õigusnormi, esitades teise võimalusena seisukoha, et isegi kui komisjoni üksikasjalik arvamus on osa uurimisest määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande tähenduses, ei kahjusta selle avalikustamine tingimata direktiivis 98/34 ette nähtud menetluse eesmärki.

Seoses sellega märgib Prantsuse valitsus, et hageja ei esitanud oma esialgses hagis, repliigis ega märkustes menetluse astujate seisukohtade kohta kunagi argumenti, et kui direktiivis 98/34 ette nähtud menetlus peaks endast kujutama uurimist, siis ei kahjusta vaidlusaluse dokumendi avalikustamine sellise uurimise eesmärki.

Prantsuse valitsus leiab, et järelikult kohaldas Üldkohus valesti õigusnormi, esitades vaidlustatud kohtuotsuse punktides 84–88 väite omal algatusel, sest hageja ei olnud esitanud Üldkohtu poolt teise võimalusena esitatud väidet, mis seondub vaidlustatud kohtuotsuse sisulise õiguspärasusega.

Teiseks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses, et direktiivis 98/34 ette nähtud menetluse eesmärk on hoida ära liikmesriigi seadusandja poolt selliste tehniliste eeskirjade vastuvõtmine, mis tõkestavad siseturul kaupade või teenuste vaba liikumist või piiravad teenuseosutajate asutamisevabadust (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 85).

Ent Prantsuse valitsus leiab, et sellega tõlgendas Üldkohus direktiivis 98/34 ette nähtud menetluse eesmärki kitsendavalt.

Prantsuse valitsus on nimelt seisukohal, et lisaks siseriiklike eeskirjade kooskõlalise eesmärgile on direktiivis 98/34 ette nähtud menetluse eesmärk samuti komisjoni ja liikmesriigi vahelise dialoogi sisuline kvaliteet.

⁽¹⁾ EÜT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337.

⁽²⁾ EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbetsdomstolen (Rootsi) 6. juulil 2015 – Unionen versus Almega
Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB**

(Kohtuasi C-336/15)

(2015/C 311/34)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbetsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Unionen

Kostjad: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

Eelotsuse küsimus

Kas ettevõtete ülemineku direktiiviga⁽¹⁾ on kooskõlas, kui aasta pärast ettevõtte üleminekut kohaldatakse omandaja kollektiivlepingu sätet, mis tähendab, et kui pikendatud etteteatamistähtaaja kohaldamise tingimuseks on teatud pikkusega tööstaaž üheainsa tööandja juures, ei võeta tööstaaži võõrandaja juures arvesse, kui töötajatel oli vastavalt võõrandaja juures kehtinud kollektiivlepingu identsele sättele õigus nõuda selle tööstaaži arvesse võtmist?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 2001 L 82, lk 16, ELT eriväljaanne 05/04, lk 98).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia)
7. juulil 2015 – Strafverfahren versus Luc Vanderborght, teine menetlusosaline: Verbond der Vlaamse
Tandartsen VZW**

(Kohtuasi C-339/15)

(2015/C 311/35)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Luc Vanderborght

Kostja: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi seadus, mis täielikult keelab igal isikul reklaamida hambaraviteenust mis tahes vormis, nii nagu see on sätestatud Belgia 15. aprilli 1958. aasta seaduses hambaravi kohta?
2. Kas hambaravi reklaamikeeldu tuleb lugeda „toodete tervisekaitse- ja ohutusnõudeid käsitlevaks eeskirjaks” direktiivi 2005/29/EÜ artikli 3 lõike 3 tähenduses?
3. Kas direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu kuninga 1. juuni 1934. aasta kuninga dekreedid hambaravi teostamise reguleerimiseks artikkel 8d, milles kirjeldatakse üksikasjalikult, millistele nõuetele peab tagasihoidlikkuse osas vastama avalikkusele määratud reklaamsilt hambaarstikabineti juures?

4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ⁽²⁾ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi seadus, mis keelab kõigile täielikult mis tahes vormis hambaraviteenuse reklaami, ning keelab ka ärilise eesmärgiga reklaami elektroonilises vormis (veebisait), nii nagu Belgia 15. aprilli 1958. aasta seaduse hambaravi kohta artikkel 1?
5. Kuidas tuleb tõlgendada mõistet „infoühiskonna teenused”, mis on määratletud direktiivi 2000/31/EÜ artikli 2 punktis a viitega direktiivi 98/34/EÜ⁽³⁾ (muudetud direktiiviga 98/48/EÜ⁽⁴⁾) artikli 1 lõikele 2?
6. Kas ELTL artiklit 49 ja ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusnorm nagu põhikohtuasjas kohaldatav õigusnorm, millega kehtestatakse rahvatervise kaitseks hambaravi reklaami täielik keeld?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, lk 22).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (EÜT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337).

(⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/48/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (EÜT L 217, lk 18; ELT eriväljaanne 13/21, lk 8).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 8. juulil 2015 –
J. Klinkenberg versus Minister van Infrastructuur en Milieu**

(Kohtuasi C-343/15)

(2015/C 311/36)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: J. Klinkenberg

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Minister van Infrastructuur en Milieu

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 1999/63/EÜ⁽¹⁾ artiklit 1 ja selle lisa („Euroopa kokkulepe meremeeste tööaja korralduse kohta”) klausli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et viidatud direktiiv ja viidatud kokkulepe on kohaldatavad ametnikule, kes täidab teenistusülesandeid liikmesriigi veeteede ameti teenistuses ja on kalalaevu kontrolliva laeva laevapere liige?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb direktiivi 89/391/EMÜ⁽²⁾ artiklit 2, direktiivi 93/104/EÜ⁽³⁾ artikli 1 lõiget 3 ja artikli 2 punkte 1 ja 2 ning direktiivi 2003/88/EÜ⁽⁴⁾ artikli 1 lõiget 3 ja artikli 2 punkte 1 ja 2 tõlgendada nii, et direktiivid 93/104/EÜ ja 2003/88/EÜ on esimeses küsimuses nimetatud ametniku suhtes kohaldatavad?

3. Kas direktiivi 93/104/EÜ artikleid 3, 5 ja 6 ning direktiivi 2003/88/EÜ artikleid 3, 5 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt tuleb tunde, mil esimeses küsimuses nimetatud ametnik ei tee sõidu ajal tööd, kuid on kohustatud olema tööleasumiseks valmis, et kutse peale kõrvaldada masinaruumis tekkinud tõrked, pidada puhkeajaks?
4. Kas direktiivi 93/104/EÜ artikleid 3, 5 ja 6 ning direktiivi 2003/88/EÜ artikleid 3, 5 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt tuleb tunde, mil esimeses küsimuses nimetatud ametnik ei tee sõidu ajal tööd, kuid on kapteni korraldusel kohustatud tegema töid, mis on otseselt vajalikud laeva, pardal olevate isikute, lasti või keskkonna ohutuse tagamiseks või teiste hätta sattunud laevade või isikute abistamiseks, pidada puhkeajaks?

⁽¹⁾ Nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/63/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ühenduse Reederite Ühingu (ECSA) ja Euroopa Liidu Transporditöölise Ametiühingute Liidu (FST) sõlmitud kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta – Lisa: Euroopa kokkulepe meremeeste tööaja korralduse kohta (EÜT L 167, lk 33; ELT eriväljaanne 05/03, lk 363).

⁽²⁾ Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT L 183, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 349).

⁽³⁾ Nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/104/EÜ, mis käsitleb tööaja korralduse teatavaid aspekte (EÜT L 307, lk 18; ELT eriväljaanne 05/02, lk 197).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Appeal Commissioners (Iirimaa) 6. juulil 2015 – National Roads Authority versus The Revenue Commissioners

(Kohtuasi C-344/15)

(2015/C 311/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Appeal Commissioners

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: National Roads Authority

Vastustaja: The Revenue Commissioners

Eelotsuse küsimused

1. Kui liikmesriigi avalik-õiguslik asutus tegeleb tegevusalaga, nagu tasu eest teele juurdepääsu andmine, ja kui selles liikmesriigis on eraettevõtjaid, kes koguvad selle avalik-õigusliku asutusega sõlmitud lepingu alusel ja kooskõlas liikmesriigi õigusaktidega erinevatel tasulistel teedel teemakse, siis kas nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikli 13 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et asjaomast avalik-õiguslikku asutust tuleb pidada konkureerivaks asjaomaste eraettevõtjatega, mistõttu asjaomase avalik-õigusliku asutuse maksukohustuslasena käsitamata jätmine põhjustaks olulist konkurentsi moonutamist vaatamata sellele, et a) avalik-õigusliku asutuse ja eraettevõtjate vahel ei ole ega saagi olla tegelikku konkurentsi ja b) ei ole olemas tõendeid selle kohta, et oleks olemas reaalne võimalus, et turule tuleb eraettevõtja, kes ehitab valmis tasulise tee ja hakkab seda käitama ja see tee hakkab konkureerima avalik-õigusliku asutuse tasulise teega?

2. Kui seda eeldada ei saa, siis mida tuleb teha selleks, et kindlaks määrata, kas tegemist on olulise konkurentsi moonutamiselega nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ artikli 13 lõike 1 teise lõigu tähenduses?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

**Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)
7. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 28. aprilli 2015. aasta otsuse peale
kohtuasjas T-169/12: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie
ferrosplavy OAO (KF) versus Euroopa Liidu Nõukogu**

(Kohtuasi C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (esindajad: advokaat B. Evtimov ja *solicitor* D. O'Keeffe)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Euroalliiges

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus;
- teha asjas lõplik kohtuotsus, kui menetlusstaadium seda lubab;
- teise võimalusena suunata asi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult;
- jätta menetluse astujate kohtukulud nende endi kanda.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et Üldkohus rikkus apellantide esitatud väidete hindamisel liidu õigust järgmiselt:

- apellatsioonkaebuse esimeses väites leiavad apellandid, et Üldkohus tegi vea määruse (EÜ) nr 1225/2009 (¹) („dumpinguvastane algmäärus”) artikli 11 lõike 3 tõlgendamisel ja tegi hindamisvea, lükates tagasi esimeses kohtuastmes esitatud väite, et dumpinguvastase algmääruse artikli 11 lõige 9 ja selles sisalduv viide sama määruse artiklile 2 kohustavad institutsioone arvutama dumpingumarginaali välja kõigis dumpingu vahepealsetes läbivaatamistes, rikkudes seeläbi ka hea halduse, läbipaistvuse ja õiguskindluse põhimõtteid;

— apellatsioonkaebuse teises väites leiavad apellandid, et Üldkohus tegi vea, tõlgendades arutluskäiku, mida Üldkohus järgis kohtuasjas T-143/06: MTZ Polyfilms vs. Euroopa Liidu Nõukogu.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itaalia) 10. juulil 2015 –
kriminaalasi Luciano Baldetti süüdistuses**

(Kohtuasi C-350/15)

(2015/C 311/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Luciano Baldetti

Eelotsuse küsimused

Kas [Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni protokolli nr 7] artiklit 4 ja [Euroopa Liidu inimõiguste harta] artiklit 50 arvestades on liidu õigusega kooskõlas seadusandliku dekreeedi nr 74/00 artikkel 10 *bis* osas, milles see lubab läbi viia kriminaalmenetluse isiku suhtes, kellele on sama teo eest (kinnipeetava maksu tasumata jätmise) juba määratud jõustunud väärteokaristus seadusandliku dekreeedi nr 471/91 artikli 13 alusel (st rahatrahv)?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 14. juulil 2015 – Ilves Jakelu Oy

(Kohtuasi C-368/15)

(2015/C 311/40)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ilves Jakelu Oy

Teine osapool: Liikenne- ja viestintäministeriö

Eelotsuse küsimused

1. Kas postidirektiivi 97/67/EÜ⁽¹⁾, muudetud direktiividega 2002/39/EÜ⁽²⁾ ja 2008/6/EÜ⁽³⁾, artikli 9 tõlgendamisel tuleb lepinguliste klientide postisaadetiste jaotamist käsitada universaalteenuse kohaldamisalast välja jääva teenusena nimetatud artikli lõike 1 tähenduses, või universaalteenuse kohaldamisalasse jääva teenusena lõike 2 tähenduses, olukorras, kus postiettevõtja lepib klientidega kokku postisaadetiste jaotamise tingimustes ja nõuab neilt konkreetselt kokku lepitud tasu maksmist arve alusel?
2. Kui eespool nimetatud lepinguliste klientide postisaadetiste jaotamine on universaalteenuse kohaldamisalast välja jääv teenus, siis kas artikli 9 lõiget 1 ja artikli 2 lõiget 14 tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjaga sarnastel asjaoludel võib selliste postiteenuste osutamise korral nõuda postiseaduse kohast üksikluba?
3. Kui eespool nimetatud lepinguliste klientide postisaadetiste jaotamine on universaalteenuse kohaldamisalast välja jääv teenus, siis kas artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kõnealuseid teenuseid puudutavas tegevusloas võib seada tingimusi üksnes postidirektiivi artikli 2 lõikes 19 käsitletud oluliste nõuete täitmise tagamiseks, ja et direktiivi artikli 9 lõikes 2 käsitletud teenuste kvaliteedi, kättesaadavuse ja tõhususega seotud tingimusi ei või kõnealuseid teenuseid puudutavates tegevuslubades seada?
4. Kui eespool nimetatud lepinguliste klientide postisaadetiste jaotamist puudutava tegevusloaga võib seada tingimusi üksnes oluliste nõuete täitmise tagamiseks, siis kas niisugused tingimused nagu põhikohtuasjas käsitletavad, mis puudutavad postiteenuse tarnetingimusi, saadetiste kättetoimetamise sagedust, aadressi muutmise ja kättetoimetamise katkestamise teenust, saadetiste märgistamist ja kogumiskohti, vastavad artikli 2 lõikes 19 nimetatud olulistele nõuetele ja on artikli 9 lõike 1 kohaselt olulistele nõuetele vastavuse tagamiseks vajalikud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade (EÜT L 15, 21.1.1998, lk 14).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/39/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste konkurentsile avamise jätkamise kohta (EÜT L 176, lk 21).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/6/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega (EÜT L 52, lk 3).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. juulil 2015 – Siderúrgica
Sevillana S.A. versus Administración del Estado**

(Kohtuasi C-369/15)

(2015/C 311/41)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Siderúrgica Sevillana S.A.

Vastustaja: Administración del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus [2013/448/EL] ⁽¹⁾ on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 296 ja põhiõiguste harta ⁽²⁾ artikliga 41 vastuolus selles osas, et paranduskoefitsient on kindlaks määratud mehhanismi abil, mis põhjendamiskohustust rikkudes ei võimalda asjaomaste käitiste omanikel teada saada selle koefitsiendi vastuvõtmiseks arvesse võetud andmeid, arvutusi ja kriteeriumeid?

 2. Kas otsus 2013/448/EL – arvestades viisi, kuidas on selles kehtestatud ja kindlaks määratud direktiivi 2003/87/EÜ ⁽³⁾ artikli 10a lõikes 5 ja artiklis 15 otsuse 2011/278/EL ⁽⁴⁾ ette nähtud tööstuse heitkoguste ülemmäär ja sektoriülene paranduskoefitsient – rikub nimetatud 2003. aasta direktiivi artikli 10a lõiget 1 ja artikli 23 lõiget 3 seetõttu, et see otsus ei ole välja töötatud vastavalt kontrolliga regulatiivmenetlusele, mis reguleeris otsust 1999/468/EÜ ⁽⁵⁾?

 3. Võttes arvesse, et otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 15 tekitavad asümmeetria:
 - [direktiivi 2003/87/EÜ] artikli 10a lõike 5 punktides a ja b reguleeritud arvutusala – kuna nimetatud alused ei sisalda nimetatud direktiivi I lisasse kuuluvates käitistes heitgaaside põletamise teel elektritootmisest ning koostootmise teel sooja tootmisest tekkivaid heitkoguseid

 - ning nimetatud direktiivi artikli 10a lõigetes 1 ja 4 saastekvootide tasuta eraldamiseks kehtestatud kriteeriumide vahel, mis aga hõlmab seda heitkoguste kategooriat:

 - a) Kas otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 15 rikuvad artikli 10a lõiget 5 koostoimes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3 punktiga u ja viidatud artikli 10a lõike 1 kolmanda lõiguga *in fine*, kui nendes arvestatakse tööstuse heitkoguste ülemmäära kindlaksmääramiseks, et heitgaaside põletamisest või sooja tootmisest elektrit tootvatest käitistes, mis kuuluvad nimetatud direktiivi I lisasse, tekkinud heitkogused on igal juhul „elektritootjate” heitkogused, ning et need tuleb seega sellest arvutustest välja jätta?

 - b) Kas isegi juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 5 rikuvad direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja/või selle direktiivi eesmärke, kuivõrd nendega jäetakse selle õigusnormiga reguleeritud tööstuse heitkoguste ülemmäära arvutamise alusest välja heitkogused, mis tekivad heitgaasidest elektrit tootmisest ja soojuse koostootmisest viidatud direktiivi I lisasse kuuluvates käitistes, millele võib aga vastavalt sama direktiivi artikli 10a lõigetele 1-4 eraldada tasuta saastekvoote?
-
4. Kas komisjoni otsus [2013/448/EL] ja sellest tulenevalt otsus 2011/278/EL, mida see rakendab, on vastuolus direktiivi artikli 10a punktiga 12, kuna nendega laiendatakse sektoriülest paranduskoefitsienti sektoritele, mis on komisjoni otsuses 2010/2/EL ⁽⁶⁾ (nüüd otsus 2014/746/EL) ⁽⁷⁾ määratletud sektoritena, mille puhul kasvuhoonegaaside süsinikdioksiidi lekke ohtu peetakse märkimisväärseks, mistõttu on neile eraldatud tasuta saastekvoote vähendatud?

5. Kas otsus [2013/448/EL] rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5, kuna selleks, et määrata kindlaks nimetatud lõike punktides a ja b viidatud tõendatud heitkogused, mis tekkisid ajavahemikul 2005-2007, Euroopa Komisjon:
- a) ei võtnud arvesse heitkoguseid, mida ei olnud kantud ühenduse sõltumatusse tehingute registrisse, kuigi tegemist oli heitkogustega, mille registreerimine ei olnud vaatlusalusel perioodil kohustuslik;
 - b) arvutas, kus see oli võimalik, asjaomased heitearvud 2008. aastast hilisemate aastate tõendatud heitkoguste põhjal, kohaldades koefitsienti 1,74 % vastupidises suunas;
 - c) jättis välja kõik heitkogused, mis olid tekkinud enne 30. juunit 2011 suletud kaitistes.

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT L 240, lk 27).

⁽²⁾ EÜT 2000, C 364, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

⁽⁴⁾ Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekeeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, lk 23; ELT eriväljaanne 01/03, lk 124).

⁽⁶⁾ Komisjoni 24. detsembri 2009. aasta otsus 2010/2/EL, millega määratakse kindlaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ selliste sektorite ja allsektorite loetelu, mille puhul kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu peetakse märkimisväärseks (ELT 2010, L 1, lk 10).

⁽⁷⁾ ELT L 308, lk 114.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. juulil 2015 – Solvay Solutions España S.L. versus Administración del Estado

(Kohtuasi C-370/15)

(2015/C 311/42)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Solvay Solutions España S.L.

Vastustaja: Administración del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus [2013/448/EL] ⁽¹⁾ on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 296 ja põhiõiguste harta ⁽²⁾ artikliga 41 vastuolus selles osas, et paranduskoefitsient on kindlaks määratud mehhanismi abil, mis põhjendamiskohustust rikkudes ei võimalda asjaomaste kaitiste omanikel teada saada selle koefitsiendi vastuvõtmiseks arvesse võetud andmeid, arvutusi ja kriteeriumeid?

2. Kas otsus 2013/448/EL – arvestades viisi, kuidas on selles kehtestatud ja kindlaks määratud direktiivi 2003/87/EÜ⁽³⁾ artikli 10a lõikes 5 ja artiklis 15 otsuse 2011/278/EL⁽⁴⁾ ette nähtud tööstuse heitkoguste ülemmäär ja sektoriülene paranduskoefitsient – rikub nimetatud 2003. aasta direktiivi artikli 10a lõiget 1 ja artikli 23 lõiget 3 seetõttu, et see otsus ei ole välja töötatud vastavalt kontrolliga regulatiivmenetlusele, mis reguleeris otsust 1999/468/EÜ⁽⁵⁾?
3. Võttes arvesse, et otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 15 tekitavad asümmeetria:
 - [direktiivi 2003/87/EÜ] artikli 10a lõike 5 punktides a ja b reguleeritud arvutusala – kuna nimetatud alused ei sisalda nimetatud direktiivi I lisasse kuuluvates käitistes heitgaaside põletamise teel elektritootmisest ning koostootmise teel sooja tootmisest tekkivaid heitkoguseid
 - ning nimetatud direktiivi artikli 10a lõigetes 1 ja 4 saastekvootide tasuta eraldamiseks kehtestatud kriteeriumide vahel, mis aga hõlmab seda heitkoguste kategooriat:
 - a) Kas otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 15 rikuvad artikli 10a lõiget 5 koostoimes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3 punktiga u ja viidatud artikli 10a lõike 1 kolmanda lõiguga *in fine*, kui nendes arvestatakse tööstuse heitkoguste ülemmäära kindlaksmääramiseks, et heitgaaside põletamisest või sooja tootmisest elektrit tootvatest käitistest, mis kuuluvad nimetatud direktiivi I lisasse, tekkinud heitkogused on igal juhul „elektritootjate” heitkogused, ning et need tuleb seega sellest arvutustest välja jätta?
 - b) Kas isegi juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 5 rikuvad direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja/või selle direktiivi eesmärke, kuivõrd nendega jäetakse selle õigusnormiga reguleeritud tööstuse heitkoguste ülemmäära arvutamise alusest välja heitkogused, mis tekivad heitgaasidest elektri tootmisest ja soojuse koostootmisest viidatud direktiivi I lisasse kuuluvates käitistes, millele võib aga vastavalt sama direktiivi artikli 10a lõigetele 1-4 eraldada tasuta saastekvoote?
4. Kas komisjoni otsus [2013/448/EL] ja sellest tulenevalt otsus 2011/278/EL, mida see rakendab, on vastuolus direktiivi artikli 10a punktiga 12, kuna nendega laiendatakse sektoriülest paranduskoefitsienti sektoritele, mis on komisjoni otsuses 2010/2/EL⁽⁶⁾ (nüüd otsus 2014/746/EL)⁽⁷⁾ määratletud sektoritena, mille puhul kasvuhoonegaaside süsinikdioksiidi lekke ohtu peetakse märkimisväärseks, mistõttu on neile eraldatud tasuta saastekvoote vähendatud?
5. Kas otsus [2013/448/EL] rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5, kuna selleks, et määrata kindlaks nimetatud lõike punktides a ja b viidatud tõendatud heitkogused, mis tekkisid ajavahemikul 2005-2007, Euroopa Komisjon:
 - a) ei võtnud arvesse heitkoguseid, mida ei olnud kantud ühenduse sõltumatusse tehingute registrisse, kuigi tegemist oli heitkogustega, mille registreerimine ei olnud vaatlusalusel perioodil kohustuslik;
 - b) arvutas, kus see oli võimalik, asjaomased heitearvud 2008. aastast hilisemate aastate tõendatud heitkoguste põhjal, kohaldades koefitsienti 1,74 % vastupidises suunas;

c) jättis välja kõik heitkogused, mis olid tekkinud enne 30. juunit 2011 suletud käitistes.

- ⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT L 240, lk 27).
- ⁽²⁾ EÜT 2000, C 364, lk 1.
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).
- ⁽⁴⁾ Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, lk 1).
- ⁽⁵⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, lk 23; ELT eriväljaanne 01/03, lk 124).
- ⁽⁶⁾ Komisjoni 24. detsembri 2009. aasta otsus 2010/2/EL, millega määratakse kindlaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ selliste sektorite ja allsektorite loetelu, mille puhul kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu peetakse märkimisväärseks (ELT 2010, L 1, lk 10).
- ⁽⁷⁾ ELT L 308, lk 114.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. juulil 2015 – Cepsa Quimica, S. A. versus Administración del Estado

(Kohtuasi C-371/15)

(2015/C 311/43)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Cepsa Quimica, S.A.

Vastustaja: Administración del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus [2013/448/EL] ⁽¹⁾ on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 296 ja põhiõiguste harta ⁽²⁾ artikliga 41 vastuolus selles osas, et paranduskoefitsient on kindlaks määratud mehhanismi abil, mis põhjendamiskohustust rikkudes ei võimalda asjaomaste käitiste omanikel teada saada selle koefitsiendi vastuvõtmiseks arvesse võetud andmeid, arvutusi ja kriteeriumeid?
2. Kas otsus 2013/448/EL – arvestades viisi, kuidas on selles kehtestatud ja kindlaks määratud direktiivi 2003/87/EÜ ⁽³⁾ artikli 10a lõikes 5 ja artiklis 15 otsuse 2011/278/EL ⁽⁴⁾ ette nähtud tööstuse heitkoguste ülemmäär ja sektoriülene paranduskoefitsient – rikub nimetatud 2003. aasta direktiivi artikli 10a lõiget 1 ja artikli 23 lõiget 3 seetõttu, et see otsus ei ole välja töötatud vastavalt kontrolliga regulatiivmenetlusele, mis reguleeris otsust 1999/468/EÜ ⁽⁵⁾?
3. Võttes arvesse, et otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 15 tekitavad asümmeetria:

— [direktiivi 2003/87/EÜ] artikli 10a lõike 5 punktides a ja b reguleeritud arvutusala – kuna nimetatud alused ei sisalda nimetatud direktiivi I lisasse kuuluvates käitistes heitgaaside põletamise teel elektritootmisest ning koostootmise teel sooja tootmisest tekkivaid heitkoguseid

- ning nimetatud direktiivi artikli 10a lõigetes 1 ja 4 saastekvootide tasuta eraldamiseks kehtestatud kriteeriumide vahel, mis aga hõlmab seda heitkoguste kategooriat;
- a) Kas otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 15 rikuvad artikli 10a lõiget 5 koostoimes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3 punktiga u ja viidatud artikli 10a lõike 1 kolmanda lõiguga *in fine*, kui nendes arvestatakse tööstuse heitkoguste ülemmäära kindlaksmääramiseks, et heitgaaside põletamisest või sooja tootmisest elektrit tootvatest käitistes, mis kuuluvad nimetatud direktiivi I lisasse, tekkinud heitkogused on igal juhul „elektritootjate” heitkogused, ning et need tuleb seega sellest arvutustest välja jätta?
- b) Kas isegi juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 5 rikuvad direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja/või selle direktiivi eesmäärke, kui võrd nendega jäetakse selle õigusnormiga reguleeritud tööstuse heitkoguste ülemmäära arvutamise alusest välja heitkogused, mis tekivad heitgaasidest elektritootmisest ja soojuste koostootmisest viidatud direktiivi I lisasse kuuluvates käitistes, millele võib aga vastavalt sama direktiivi artikli 10a lõigetele 1-4 eraldada tasuta saastekvoote?
4. Kas komisjoni otsus [2013/448/EL] ja sellest tulenevalt otsus 2011/278/EL, mida see rakendab, on vastuolus direktiivi artikli 10a punktiga 12, kuna nendega laiendatakse sektoriülest paranduskoefitsienti sektoritele, mis on komisjoni otsuses 2010/2/EL⁽⁶⁾ (nüüd otsus 2014/746/EL)⁽⁷⁾ määratletud sektoritena, mille puhul kasvuhoonegaaside süsinikdioksiidi lekke ohtu peetakse märkimisväärseks, mistõttu on neile eraldatud tasuta saastekvoote vähendatud?
5. Kas otsus [2013/448/EL] rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5, kuna selleks, et määrata kindlaks nimetatud lõike punktides a ja b viidatud tõendatud heitkogused, mis tekkisid ajavahemikul 2005-2007, Euroopa Komisjon:
- a) ei võtnud arvesse heitkoguseid, mida ei olnud kantud ühenduse sõltumatusse tehingute registrisse, kuigi tegemist oli heitkogustega, mille registreerimine ei olnud vaatlusalusel perioodil kohustuslik;
- b) arvutas, kus see oli võimalik, asjaomased heitearvud 2008. aastast hilisemate aastate tõendatud heitkoguste põhjal, kohaldades koefitsienti 1,74 % vastupidises suunas;
- c) jättis välja kõik heitkogused, mis olid tekkinud enne 30. juunit 2011 suletud käitistes.

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT L 240, lk 27).

⁽²⁾ EÜT 2000, C 364, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

⁽⁴⁾ Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, lk 23; ELT eriväljaanne 01/03, lk 124).

⁽⁶⁾ Komisjoni 24. detsembri 2009. aasta otsus 2010/2/EL, millega määratakse kindlaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ selliste sektorite ja allsektorite loetelu, mille puhul kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu peetakse märkimisväärseks (ELT 2010, L 1, lk 10).

⁽⁷⁾ ELT L 308, lk 114.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 13. juulil 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A. versus Administración del Estado

(Kohtuasi C-372/15)

(2015/C 311/44)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Dow Chemical Ibérica S.A.

Vastustaja: Administración del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus [2013/448/EL] ⁽¹⁾ on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 296 ja põhiõiguste harta ⁽²⁾ artikliga 41 vastuolus selles osas, et paranduskoefitsient on kindlaks määratud mehhanismi abil, mis põhjendamiskohustust rikkudes ei võimalda asjaomaste käitiste omanikel teada saada selle koefitsiendi vastuvõtmiseks arvesse võetud andmeid, arvutusi ja kriteeriumeid?
 2. Kas otsus 2013/448/EL – arvestades viisi, kuidas on selles kehtestatud ja kindlaks määratud direktiivi 2003/87/EÜ ⁽³⁾ artikli 10a lõikes 5 ja artiklis 15 otsuse 2011/278/EL ⁽⁴⁾ ette nähtud tööstuse heitkoguste ülemmäär ja sektoriülene paranduskoefitsient – rikub nimetatud 2003. aasta direktiivi artikli 10a lõiget 1 ja artikli 23 lõiget 3 seetõttu, et see otsus ei ole välja töötatud vastavalt kontrolliga regulatiivmenetlusele, mis reguleeris otsust 1999/468/EÜ ⁽⁵⁾?
 3. Võttes arvesse, et otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 15 tekitavad asümmeetria:
 - [direktiivi 2003/87/EÜ] artikli 10a lõike 5 punktides a ja b reguleeritud arvutusala – kuna nimetatud alused ei sisalda nimetatud direktiivi I lisasse kuuluvates käitistes heitgaaside põletamise teel elektritootmisest ning koostootmise teel sooja tootmisest tekkivaid heitkoguseid
 - ning nimetatud direktiivi artikli 10a lõigetes 1 ja 4 saastekvootide tasuta eraldamiseks kehtestatud kriteeriumide vahel, mis aga hõlmab seda heitkoguste kategooriat;
- a) Kas otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 15 rikuvad artikli 10a lõiget 5 koostoimes direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3 punktiga u ja viidatud artikli 10a lõike 1 kolmanda lõiguga *in fine*, kui nendes arvestatakse tööstuse heitkoguste ülemmäära kindlaksmääramiseks, et heitgaaside põletamisest või sooja tootmisest elektrit tootvatest käitistes, mis kuuluvad nimetatud direktiivi I lisasse, tekkinud heitkogused on igal juhul „elektritootjate” heitkogused, ning et need tuleb seega sellest arvutustest välja jätta?
- b) Kas isegi juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, otsus 2013/448/EL ja/või otsuse 2011/278/EL artikkel 5 rikuvad direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5 ja/või selle direktiivi eesmärke, kuivõrd nendega jäetakse selle õigusnormiga reguleeritud tööstuse heitkoguste ülemmäära arvutamise alusest välja heitkogused, mis tekivad heitgaasidest elektritootmisest ja soojuse koostootmisest viidatud direktiivi I lisasse kuuluvates käitistes, millele võib aga vastavalt sama direktiivi artikli 10a lõigetele 1-4 eraldada tasuta saastekvoote?

4. Kas komisjoni otsus [2013/448/EL] ja sellest tulenevalt otsus 2011/278/EL, mida see rakendab, on vastuolus direktiivi artikli 10a punktiga 12, kuna nendega laiendatakse sektoriülel paranduskoefitsienti sektoritele, mis on komisjoni otsuses 2010/2/EL⁽⁶⁾ (nüüd otsus 2014/746/EL)⁽⁷⁾ määratletud sektoritena, mille puhul kasvuhoonegaaside süsinikdioksiidi lekke ohtu peetakse märkimisväärseks, mistõttu on neile eraldatud tasuta saastekvoote vähendatud?
5. Kas otsus [2013/448/EL] rikub direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõiget 5, kuna selleks, et määrata kindlaks nimetatud lõike punktides a ja b viidatud tõendatud heitkogused, mis tekkisid ajavahemikul 2005-2007, Euroopa Komisjon:
- a) ei võtnud arvesse heitkoguseid, mida ei olnud kantud ühenduse sõltumatusse tehingute registrisse, kuigi tegemist oli heitkogustega, mille registreerimine ei olnud vaatlusalusel perioodil kohustuslik;
- b) arvutas, kus see oli võimalik, asjaomased heitearvud 2008. aastast hilisemate aastate tõendatud heitkoguste põhjal, kohaldades koefitsienti 1,74 % vastupidises suunas;
- c) jättis välja kõik heitkogused, mis olid tekkinud enne 30. juunit 2011 suletud käitistes.

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus 2013/448/EL, milles käsitletakse riiklike rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3 (ELT L 240, lk 27).

⁽²⁾ EÜT 2000, C 364, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631).

⁽⁴⁾ Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, lk 23; ELT eriväljaanne 01/03, lk 124).

⁽⁶⁾ Komisjoni 24. detsembri 2009. aasta otsus 2010/2/EL, millega määratakse kindlaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ selliste sektorite ja allsektorite loetelu, mille puhul kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu peetakse märkimisväärseks (ELT 2010, L 1, lk 10).

⁽⁷⁾ ELT L 308, lk 114.

17. juulil 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-389/15)

(2015/C 311/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau ja B. Hartmann)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada nõukogu 7. mai 2015. aasta otsus, millega antakse luba alustada läbirääkimisi päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid käsitleva Lissaboni lepingu muudetud versiooni üle Euroopa Liidu pädevusse kuuluvates küsimustes;
- jätta vajaduse korral vaidlustatud otsuse tagajärjed kehtima kuni ajani, mil jõustub käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest mõistliku aja jooksul uus otsus, mille Euroopa Liidu Nõukogu võtab vastu kooskõlas ELTL artikli 218 lõigetega 3, 4 ja 8;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogu.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: vaidlustatud otsusega tunnustatakse liikmesriikide pädevust vastuolus ELTL artikliga 3, kuna läbirääkimised puudutavad liidu ainupädevusse kuuluvat lepingut.

Teine väide: rikutud on ELTL artikli 207 lõiget 3 ning artikli 218 lõikeid 3, 4 ja 8, kuna nõukogu nimetas EL pädevusse kuuluvast küsimusest „läbirääkijateks” liikmesriigid ega võtnud vaidlustatud otsust vastu kohaldatava häälteenamusega.

**John Dalli 21. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus)
12. mai 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-562/12: John Dalli versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-394/15 P)

(2015/C 311/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: John Dalli (esindajad: advokaadid L. Levi ja S. Rodrigues)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

- tunnistada tema apellatsioonkaebus vastuvõetavaks;
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- määrata mittevahalise kahju eest hüvitiseks sümboolne üks euro ja vahalise kahju eest esialgsel hinnangul 1 913 396 eurot;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks:

- esimese väite, et Üldkohus tegi otsuse *ultra petita*, muutes vaidluse eset;
 - teine väide, et ei ole esitatud põhjendusi;
 - kolmas väide, et on rikutud menetlusnorme, mis kahjustab apellandi huve, sealhulgas tema kaitseõigusi;
 - neljas väide, et moonutatud on mitmeid faktilisi asjaolusid ja tõendeid ja
 - viies väide, millega vaidlustatakse Üldkohtu poolt Euroopa Liidu õiguse tõlgendamine või kohaldamine.
-

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 29. juuni 2015. aasta määrus – Frank Bold versus komisjon

(Kohtuasi T-19/13) ⁽¹⁾

(Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Otsus, millega eraldatakse Tšehhi Vabariigile üleminekuperioodiks tasuta saastekvoote elektritootmise moderniseerimiseks — Vaie — Üksikmeetme puudumine — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse uuesti läbivaatamise taotlus vastuvõetamatuks — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2015/C 311/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Frank Bold Society, varem Ekologický právní servis (Brno, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat P. Černý)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Oliver ja L. Pignataro-Nolin, hiljem L. Pignataro-Nolin ja J. Tomkin)

Kostja toetuseks menetluse astuja: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, T. Müller ja D. Hadroušek)

Ese

Esiteks nõue tühistada komisjoni 12. novembri 2012. aasta otsus K(2012) 8382, millega tunnistati vastuvõetamatuks komisjoni 6. juuli 2012. aasta otsuse K(2012) 4576 lõplik, eraldada Tšehhi Vabariigile üleminekuperioodiks tasuta saastekvoote elektritootmise moderniseerimiseks, sisemise läbivaatamise taotlus, ja teiseks nõue tühistada viimati nimetatud otsus.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Jätta Frank Bold Society kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Tšehhi Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 79, 16.3.2013

Üldkohtu 22. juuni 2015. aasta määrus – In vivo versus Euroopa Komisjon**(Kohtuasi T-690/13) ⁽¹⁾****(Tegevusetushagi — OLAFi keeldumine algatada välisjuurdlus — Seisukoha määratlemine —
Ettekirjutuse tegemise taotlus — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)**

(2015/C 311/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: In vivo OOO (Abinsk, Venemaa) (esindaja: advokaat T. Huopalainen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne ja J. Baquero Cruz)

Ese

Tegevusetushagi, milles palutakse tuvastada, et Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) jättis õigusvastaselt algatamata juurdluse hageja esitatud kaebuse põhjal, mis puudutas Euroopa Regionaalarengu Fondist pärinevate vahendite väidetavat kuritarvitamist kolmanda isiku poolt.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja In vivo OOO-lt.

⁽¹⁾ ELT C 151, 19.5.2014.

Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta määrus – Wm. Wrigley Jr. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Extra)**(Kohtuasi T-552/14) ⁽¹⁾****(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kujutismärgi Extra taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus —
Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Ilmselgelt õiguslikult
põhjendamatu hagi)**

(2015/C 311/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja C. Schmitt)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: D. Walicka)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Amet viienda apellatsioonikoja 19. mai 2014. aasta otsuse (asi R 199/2014-5) peale, mis käsitleb kujutismärgi Extra ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Wm. Wrigley Jr. Company-lt.

⁽¹⁾ ELT C 351, 6.10.2014.

Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta määrus – Wm. Wrigley Jr. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Extra)
(Kohtuasi T-553/14) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kujutismärgi Extra taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2015/C 311/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja C. Schmitt)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: D. Walicka)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 19. mai 2014. aasta otsuse (asi R 218/2014-5) peale, mis käsitleb kujutismärgi Extra ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Wm. Wrigley Jr. Company-lt.

⁽¹⁾ ELT C 351, 6.10.2014.

Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta määrus – Wm. Wrigley Jr. versus Siseturu Ühtlustamise Amet – (kera kujutis)

(Kohtuasi T-625/14) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Kera kujutava ühenduse kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2015/C 311/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja C. Schmitt)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Amet viienda apellatsioonikoja 17. juuni 2014. aasta otsuse (asi R 168/2014-5) peale, mis käsitleb kera kujutava kujutismärgi ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Wm. Wrigley Jr. Company-lt.

⁽¹⁾ ELT C 351, 6.10.2014.

Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta määrus – Wm. Wrigley Jr. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (sinise kera kujutis)

(Kohtuasi T-626/14) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Sinist kera kujutava ühenduse kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2015/C 311/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja C. Schmitt)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 17. juuni 2014. aasta otsuse (asi R 169/2014-5) peale, mis käsitleb sinist kera kujutava kujutismärgi ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Wm. Wrigley Jr. Company-lt.

⁽¹⁾ ELT C 351, 6.10.2014.

12. juunil 2015 esitatud hagi – IR versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Pirelli Tyre (popchrono)

(Kohtuasi T-132/15)

(2015/C 311/53)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: IR (Caen, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. de Marguerye)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Pirelli Tyre SpA (Milano, Itaalia)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ühenduse sõnamärk „popchrono” – ühenduse kaubamärk nr 4 177 267

Menetlus Siseturu Ühtlustamise Ametis: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 13. veebruari 2015. aasta otsus asjas R 217/2014-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada nõuded vastuvõetavaks;
- tühistada apellatsioonikoja 13. veebruari 2015. aasta otsus;
- tuvastada, et intellektuaalomandi õigused kaubamärgi POPCHRONO suhtes kehtivad;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited

- Õiguse olla ära kuulatud rikkumine;
- Apellatsioonikoda on „tegelikku kasutamist” liiga kitsalt tõlgendanud;
- Seda, kas kõnealust ühenduse kaubamärki on taas tegelikult kasutama hakatud, oleks ühtlustamisamet pidanud hindama tõendite alusel, mille hageja on esitanud, sh varasema litsentsi alusel, mis on antud rohkem kui kolmeks kuuks enne kehtetuks tunnistamise taotluse esitamist;
- Ühtlustamisamet ei ole võtnud arvesse konkurentsioiguse põhinormide eiramist ning ühe poole soovi teist poolt takistada.

30. juunil 2015 esitatud hagi – Papapanagiotou versus Euroopa Parlament**(Kohtuasi T-351/15)**

(2015/C 311/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Papapanagiotou AVEEA (Serres, Kreeka) (esindajad: advokaadid S. Pappas ja I. Ioannidis)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada infrastruktuuri ja logistika peadirektoraadi peadirektori 27. aprilli 2015. aasta otsus D(2015)12887, millega lükati tagasi hageja pakkumus, mis puudutas hankemenetluse „Kontorimööbel” nr INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 „kõrge kvaliteediga tavalise büroomööbli ja juhimööbli ning tarvikute hankimiseks”, ning milles peadirektor informeeris hagejat sellest, et ta ei võtnud kõikide eespool nimetatud hankemenetluses esitatud pakkumuste hindamisel arvesse ühte hankedokumentides täpsustatud pakkumuste hindamise kriteeriumi;
- mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna hankemenetluses jäeti kõrvale pakkumuste hindamise alakriteerium „konstruktsioon (purunemis-, hõõrdumis-, kriimustus- ja pleekimiskindel)”, millega rikuti tehnilist kirjeldust, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse, mis käsitleb Euroopa Liidu uldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju („finantsmäärus”), artikli 110 lõiget 1 ja artikli 113 lõiget 1 ning võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse üldpõhimõtteid.

2. Teine väide, et hankija on jätnud esitamata põhjendused, s.t edukate pakkumuste omadused ja suhtelised eelised, rikkudes seeläbi finantsmääruse artikli 113 lõiget 2 ning komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju („finantsmääruse kohaldamise eeskirjad”), artikli 161 lõiget 3, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja ELTL artiklit 296.
3. Kolmas väide, et rikutud on finantsmääruse artikli 102 ja ELTL artikli 15 lõike 3 kohast läbipaistvuse põhimõtet, sest hankija ei esitanud andmeid ega tõendeid selle kohta, kas pakkumuste uueks hindamiseks pakkumustes esitatud näidised olid identsed näidistega, mida alguses hinnati esimeses hindamismenetluses, mis hiljem tühistati.

26. juunil 2015 esitatud hagi – NeXovation versus komisjon

(Kohtuasi T-353/15)

(2015/C 311/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: NeXovation, Inc. (Hendersonville, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid A. von Bergwelt, F. Henkel ja M. Nordmann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada osaliselt komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsus C(2014) 3634 final (13. aprilli 2015. aasta parandusotsuse kujul), mis käsitleb riigiabi SA.31550, mida Saksamaa andis Nürburgringile, osas, milles:
- sellega on otsustatud, et Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH varade müük ei kujuta endast riigiabi, nagu vaidlustatud otsuse põhjenduse 285 esimeses taandes märgitud;
- sellega on otsustatud, et Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH varade müük ei too kaasa majanduslikku järjepidevust Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH ning varade uue omaniku Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH või tema tütarettevõtjate vahel, nagu vaidlustatud otsuse põhjenduse 285 teise taande esimeses lauses märgitud;
- sellega on otsustatud, et siseturuga kokkusobimatu riigiabi võimalik tagasinõudmine ei puuduta Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH-d, kes ostis varad hankemenetluses, ega tema tütarettevõtjaid, nagu vaidlustatud otsuse resolutsiooni artikli 3 lõikes 2 vastavalt põhjenduse 285 teise taande teisele lausele märgitud;
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsuse (parandatud 13. aprillil 2015), milles on otsustatud, et Nürburgringi kompleksi varade müük ei kujuta endast riigiabi ja varade müük ei too kaasa finantsilist/majanduslikku järjepidevust varade müüjate ja ostja vahel ning siseturuga kokkusobimatu riigiabi võimalik tagasinõudmine ei puuduta varade ostjat.

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on ELTL artikli 107 lõiget 1 valesti kohaldanud, sest komisjon ei ole mõistnud, mida tähendab avatud, läbipaistev ja mittediskrimineeriv hankemenetlus, kus müük toimub kõrgeima pakkumise tegijale, ning ta ei ole asjakohaselt uurinud riigi osalemist müügiprotsessis.
2. Teine väide, et komisjon on ELTL artikli 107 lõiget 1 valesti kohaldanud, kui ta jõudis järeldusele, et Nürburgringi varade ajutine rendileping ei ole riigiabi ja müüjad ei ole ebaseaduslikult mõjutanud varade edasimüümist Vene investorile.
3. Kolmas väide, et komisjon on finantsilise/majandusliku järjepidevuse põhimõtet valesti kohaldanud.
4. Neljas väide, et komisjon on jätnud algatamata ametliku uurimismenetluse.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud hageja õigusi, mis tulenevad määruse nr 659/1999 artikli 20 lõikest 2.
6. Kuues väide, et komisjon on rikkunud erapooletu ja hoolsa uurimise põhimõtet.
7. Seitsmes väide, et komisjon on ELTL artikli 296 lõiget 2 valesti kohaldanud.

CJ 9. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. aprilli 2015. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades F-159/12 ja F-161/12: CJ versus ECDC

(Kohtuasi T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: CJ (Agios Stefanos, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Kolias)

Teine menetluspool: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC)

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 29. aprilli 2015. aasta otsus liidetud kohtuasjades F-159/12 ja F-161/12: CJ vs. ECDC osas, milles sellega:
 - jäeti osaliselt rahuldamata hagi kohtuasjas F-159/12 ning apellandi kohtukulud jäeti tema enda kanda;
 - jäeti tervikuna rahuldamata hagi kohtuasjas F-161/12 ning jäeti apellandi kohtukulud tema enda kanda ja mõisteti temalt välja ECDC kohtukulud;

- mõisteti apellandilt Avaliku Teenistuse Kohtu kasuks välja 2 000 euro suurune summa nende välditavate kulude hüvitamiseks, mida Avaliku Teenistuse Kohus pidi kandma;
- kui apellatsioonkaebus tunnistatakse põhjendatuks, järelkult:
 - tühistada 24. veebruari 2012. aasta vaidlustatud otsus;
 - mõista ECDC-lt välja *ex aequo et bono* hinnatud hüvitis summas 80 000 eurot apellandile tekitatud mittevaralise kahju eest, kusjuures see on kohtuasja F-161/12 esimese nõude ese;
 - mõista ECDC-lt välja hüvitis *ex aequo et bono* hinnatud hüvitis summas 56 800 eurot apellandile tekitatud mittevaralise kahju eest, kusjuures see on esimese astme menetluses esitatud kahju hüvitamise täiendava nõude ese;
- mõista esimese astme ja apellatsioonimenetluse kohtukulud välja ECDC-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant seitse väidet.

1. Esimene väide, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus põhimõtet *audi et alteram partem*, kui ta jättis apellandi repliigi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna selle sisu ja lisad ei olnud otseselt seotud ECDC kostja vastuse mõnede lisadega.
2. Teine väide, et Avaliku Teenistuse Kohus ei teinud otsust menetluses esimest korda esitatud täiendavate nõuete kohta seoses ECDC kaitses tehtud teatud avaldustega tekitatud mittevaralise kahju hüvitamisega.
3. Kolmas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus personalieeskirjade artikli 91 lõiget 1, kui ta leidis, et tal ei ole lubatud analüüsida ECDC-s toimunud puuduliku finantsjuhtumise süüdistuste tõele vastavust selles osas, milles neid olid eelnevalt analüüsinud OLAF.
4. Neljas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tõlgendas valesti:
 - Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 punkti b alapunkti ii koostoimes artikliga 86, kui ta asus seisukohale, et apellanti saab allumatuse eest teenistusest vabastada ilma distsiplinaarmenetluseta;
 - Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti a seoses ajaga, mis apellandile anti oma seisukoha esitamiseks enne teenistusest vabastamist;
 - Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 48 lõiget 1, kui ta luges tõendatuks väited, et apellandi tegevus oli kriminaalne, kuigi talle ei olnud selle tegevuse eest kriminaalkohtus süüdistust esitatud ega süüdi mõistetud;
 - tööandja hoolitsemiskohustust, kui ta asus seisukohale, et ECDC ei olnud kohustatud andma apellandile teatud kaitseõigusi personalieeskirjade IX lisa kohases haldusjuurduses.
5. Viies väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tõlgendas valesti esimest, viiendat ja kaheksandat väidet ja apellandi nõudeid.
6. Kuues väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi mõnede faktiliste asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel vea.
7. Seitsmes väide, et Avaliku Teenistuse Kohus moonutas teatud tõendeid.

9. juulil 2015 esitatud hagi – Preferisco Foods versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Piccardo & Savore' (PREFERISCO)

(Kohtuasi T-371/15)

(2015/C 311/57)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Preferisco Foods Ltd (Vancouver, Kanada) (esindajad: advokaadid G. Macias Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal ja E. Armero)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Piccardo & Savore' Srl (Chiusavecchia, Itaalia)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „PREFERISCO” sisaldav ühenduse kujutismärk – ühenduse kaubamärk nr 10 974 616

Menetlus Siseturu Ühtlustamise Ametis: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 15. aprilli 2015. aasta otsus asjas R 2598/2013-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- osaliselt tühistada vaidlusalune Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 15. aprilli 2015. aasta otsus asjas R-2598/2013-2, eelkõige osas, mis puudutab ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse nr 10974646 „PREFERISCO” tagasi lükkamist klassidesse 29 ja 30 kuuluvate kaupade jaoks;
- mõista kulud, sh vastulausete osakonna ja ühtlustamisameti teise apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud välja kostjalt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

16. juulil 2015 esitatud hagi – Perfetti Van Melle Benelux versus Siseturu Ühtlustamise Amet – PepsiCo (3D)

(Kohtuasi T-390/15)

(2015/C 311/58)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Madalmaad) (esindaja: advokaat P. Testa)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: PepsiCo, Inc. (New York, Ühendriigid)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ühenduse must-valge, sõnalist osa „3D” sisaldav kujutismärk – registreerimistaotlus nr 9 384 041

Menetlus Siseturu Ühtlustamise Ametis: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 8. mai 2015. aasta otsus asjas R 465//2014-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus, rahuldades registreerimistaotluse nr 009384041 järgmiste kaupade suhtes: šokolaad; pagaritooted; kondiitritooted; kompvekid; närimiskommid; dražeed; nätsukompvekid; karamellkompvekid; närimiskumm; mullinäts; pulgakommid; lagrits; marmelaad (kondiitritooted); pehmed iiriskompvekid; piparmündikompvekid; maiustused
- mõista kohtukulud välja PepsiCo, Inc-ilt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

13. juulil 2015 esitatud hagi – Università del Salento versus komisjon

(Kohtuasi T-393/15)

(2015/C 311/59)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Università del Salento (Lecce, Itaalia) (esindaja: advokaat F. Vetrò)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada vaidlustatud aktid ja selle tulemusena anda korraldus, et Salento Ülikooli tehnoloogilise innovatsiooni osakonnale makstaks välja tal lepingu „Support for training career of researchers”, Grant Agreement n. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises” täitmise eest võlanõudega, mis saamata jäänud summad, koos kõigi sellest tulenevate õiguslike tagajärgedega, sealhulgas, mis puutub kohtukuludesse.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud Euroopa Komisjoni eelarve peadirektoraadi eelarve täitmise ja sissenõuete osakonna (üldeelarve ja EAF) 4. mai 2015. aasta akti peale, viitega N. D/CA – B.2 – 005817, ja sellele lisatud võlateate peale. Nimetatud akt käsitleb selle võlanõude tasaarveldamist, mille Salento Ülikooli tehnoloogilise innovatsiooni osakond esitas komisjonile nn Marie Curie lepingu „Support for training career of researchers”, Grant Agreement n. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises” täitmise eest võlanõudega, mis Euroopa Komisjonil tema sõnul oli Ülikooli tehnoloogilise innovatsiooni osakonna vastu seoses lepinguga „Agreement JUST/2010/JPEN/AG/1540 – Judicial Training and Research on EU crimes against environment and maritime pollution”.

Hageja esitab oma hagi põhjenduseks kolm väidet.

1. Esimene väide käsitleb Itaalia konstitutsiooni artiklite 3 ja 24 rikkumist, võimu kuritarvitamist, mis muu hulgas tuleneb valest eeldusest, puudulikku uurimist ning Euroopa Liidu finantsmääruse artikli 81 rikkumist ja valesti tõlgendamist.

— Sellega seoses väidab ta, et tasaarvelduse tegemisel on rikutud liidu õiguses sätestatud õiguskindluse, likviidsuse ja sissenõutavuse norme. Nagu toimikusse lisatud kirjavahetusest selgub, vaidlustab võlgnik käesoleval juhul väidetava võla. Komisjoni otsus on ühepoolne ja rikub sellega võrdsuse põhimõtet.

2. Teine väide käsitleb liidu õiguse tõhususe põhimõtte rikkumist ja valesti kohaldamist, usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte rikkumist ja valesti kohaldamist ning võimu kuritarvitamist uurimise puudumise tõttu.

— Sellega seoses väidab ta, et Salento Ülikooli tehnoloogilise innovatsiooni osakonna uurimisprojekti eest makstud summad pidid olema määratud üksnes selle uurimustegevuse läbiviimiseks, milleks need olid ette nähtud ning neid ei tohtinud kasutada muude kui kõnealuse uurimuse tegevustega seotud võlgade tasumiseks. Vaidlustatud aktid rikuvad ka usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet, kuna tasaarveldust tehes ei kasutanud komisjon eesmärgipäraselt eraldatud summasid.

3. Kolmas väide käsitleb ELTL artikli 296 rikkumist ja valesti kohaldamist.

— Sellega seoses väidab ta, et vaidlustatud akti puhul ei ole täidetud eespool nimetatud normis ette nähtud põhjendamiskohustust, jättes märkimata selle otsuse alused, põhjendused ja õiguslikud tingimused, millega otsustati tehnoloogilise innovatsiooni osakonna nõutavad summad õigusteaduste osakonna nõutavate summadega tasaarveldada.

**Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse (ECDC) 14. juulil 2015 esitatud apellatsioonkaebus
Avaliku Teenistuse Kohtu 29. aprilli 2015. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades F-159/12 ja F-161/
12: CJ versus ECDC**

(Kohtuasi T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC) (esindajad: J. Mannheim ja A. Daume ning advokaadid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Teine menetluspool: CJ (Agios Stefanos, Kreeka)

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

— tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 29. aprilli 2015. aasta otsus liidetud kohtuasjades F-159/12 ja F-161/12 apellatsioonkaebuses esitatud nõude osas ja

— mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonikaebuse põhjenduseks esitab apellant kaks väidet.

1. Esimene väide, et Avaliku Teenistuse Kohus on rikkunud õigusnormi seoses õiguse olla ära kuulatud ulatusega.

— Kohtupraktikale viitamata ja konkreetseid põhjendusi esitamata tõlgendas Avaliku Teenistuse Kohus laialt õiguse olla ära kuulatud ulatust, kusjuures seda õigust kohaldatakse mitte üksnes isiku suhtes esitatud süüdistustele, vaid ka selle isiku käitumisest tulenevatele tagajärgedele. Pealegi on Avaliku Teenistuse Kohtu käsitus õiguse olla ära kuulatus ulatuse puhul vastuolus vaidlustatud kohtuotsuse enda järeldustega.

2. Teine väide, et Avaliku Teenistuse Kohus on rikkunud õigusnormi, kuna tema järeldused lähevad kaugemale kui hinnangu andmine sellele, kas selle väidetava rikkumise puudumisel oleks menetlus andnud teistsuguse tulemuse.

— Kuna Avaliku Teenistuse Kohus mõõnis, et vastustaja ja apellandi vaheline usaldussuhe oli pöördumatult katkenud, siis väidetava rikkumise puudumine ei oleks andnud teistsugust tulemust.

20. juulil 2015 esitatud hagi – Morgan & Morgan versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Kohtuasi T-399/15)

(2015/C 311/61)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. (Conegliano, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Gatti ja F. Caricato)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Grupo Morgan & Morgan (Panamá, Panama)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane kaubamärk: sõnalisi osi „Morgan & Morgan” sisaldav ühenduse kujutismärk – registreerimistaotlus nr 11 596 087

Menetlus Siseturu Ühtlustamise Ametis: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 7. mai 2015. aasta otsus asjas R 1657/2014-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et hageja kaebus on vastuvõetav ja põhjendatud;
- muuta vaidlustatud otsust;
- nõustuda klassi 36 kuuluvate kaupade jaoks ühenduse kaubamärgi nr 11 596 087 registreerimisega Morgan & Morgan International Insurance Brokers s.r.l.-ile;
- mõista kõigi kolme menetluse kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

22. juulil 2015 esitatud hagi – Poola Vabariik versus Euroopa Komisjon**(Kohtuasi T-402/15)**

(2015/C 311/62)

*Kohtumenetluse keel: poola***Pooled**

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 11. mai 2015. aasta otsus (teatavaks tehtud numbri C(2015) 3228 all) keelduda rahastamast Euroopa Regionaalarengu Fondist suurprojekti „Euroopa ühine teenuste keskus – arukad logistikasüsteemid”, mis on osa „Innovaatilise majanduse” rakenduskavast Poola lähenemiseesmärgi toetamiseks;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide: rikutud on määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 41 lõiget 1 koosmõjus artikli 56 lõikega 3 ja artikli 60 punktiga a ning lojaalse koostöö põhimõtet sellega, et projekti hinnati viisil, mis kaldus kõrvale seirekomisjoni määratletud valikukriteeriumidest, kuigi komisjon ei seadnud neid kriteeriume kahtluse alla nende määratlemise ajal; samuti on rikutud määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 41 lõiget 2, sellega et projekti hindamise tähtaega ületati oluliselt määral.
2. Teine väide: Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) kaasrahastamise heakskiitmise tingimusi on tõlgendatud väärtalt, lähtudes eeldusest, et kaasrahastuse võivad saada üksnes algatused, millel on suurim levipotentsiaal ja projekte on hinnatud väärtalt lähtudes eeldusest, et innovatsioonitaseme puudumise tõttu ei ole need kooskõlas innovaatilise majanduse rakenduskavaga.

3. Kolmas väide: Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) kaasrahastamise heakskiitmise tingimusi on tõlgendatud väärtalt, lähtudes eeldusest, et kaasrahastatakse üksnes investeeringuid, mis kaitsevad kvalifikatsiooni nõudvaid töökohti ja projekti on hinnatud väärtalt, lähtudes eeldusest, et sellega ei looda kvalifikatsiooni nõudvaid töökohti.
4. Neljas väide: projekti on hinnatud väärtalt, lähtudes eeldusest, et sellega ei saavutata innovaatilise majanduse rakenduskava eesmärgi, kuna sellel puudub lisaväärtus ja ergutav mõju.

22. juulil 2015 esitatud hagi – JYSK versus komisjon

(Kohtuasi T-403/15)

(2015/C 311/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Poola) (esindaja: advokaat H. Sønderby Christensen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 11. mai 2015. aasta otsus C(2015) 3228 (final), mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) Poola lähenemiseesmärgi toetamiseks suurprojektile „Euroopa ühine teenuste keskus – arukad logistikasüsteemid”, mis on osa „Innovaatilise majanduse” rakenduskavast, eraldatavat rahalist toetust.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et JYSK on täitnud Poola valitsuse seatud nõuded ja innovaatilise majanduse rakenduskava 2007-2013 (OP IE) ja ka Euroopa Liidu õigusest tulenevad eesmärgid.

2. Teine väide, et projekt on kooskõlas innovaatilise majanduse rakenduskava ja Euroopa Liidu õigusnormidega.

— Hageja väidab, et komisjon ei sea oma otsuses kahtluse alla seda, et osameetmes 4.5.2. (lisa 2) määratletud tingimused on kooskõlas innovaatilise majanduse rakenduskava ja Euroopa Liidu õigusnormidega. Lisaks väidab hageja, et komisjon ei ole kahtluse alla seadnud asjaolu, et projekt on kooskõlas kehtestatud tingimustega/või et JYSK oli õigus saada 60,5 hindamispunkti.

3. Kolmas väide, mis puudutab kohtuvaidluse olemust.

— Hageja väidab, et kõnealune kohtuasi ei puuduta tegelikult mitte mingil moel JYSK-d, kuna kõik menetlusosalised, kaasa arvatud komisjon, nõustuvad asjaoluga, et JYSK on täitnud kehtestatud tingimused. Hageja väidab, et kohtuasi puudutab üksnes ühelt poolt Poola ametivõimude ja teiselt poolt komisjoni vaidlust õiguspärasuse küsimuses. JYSK ei peaks selle vaidluse tõttu kannatama.

4. Neljas väide, et komisjoni esindaja kinnitas, et Poola ametivõimude tegevus on kooskõlas Euroopa Liidu õigusnormide ja innovaatilise majanduse rakenduskavaga.
- Hageja väidab, et kahtlust ei ole selles, et komisjon on nõustunud kõigi seatud tingimustega ja heaks kiitnud innovaatilise majanduse rakenduskava ja selle konkreetse rakendamise.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud komisjoni ja Poola ametivõimude pädevuste jaotust ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.
- Hageja väidab, et komisjonil ei ole õigust keelata liikmesriigi toetusmeetmeid, mille määramine toimub Poola ametivõimude otsusega – kuna viimatinimetatul on selles asjas vahetu kogemus. Hageja väitel ei ole komisjonil meetmete keelamise pädevust ka nende asjaolude tõttu, millest ta oli teadlik juba ajal kui JYSK esitas taotluse. Tulemustabel (osameede 4.5.2.) väljendab otseselt innovaatilise majanduse rakenduskava eesmärgi ja komisjoni esindaja seirekomisjonis oli nendest teadlik juba ajal, kui JYSK esitas taotluse. Hageja väidab, et innovaatilise majanduse rakenduskava õigeks mõistmiseks/tõlgendamiseks peab arvesse võtma Poola ametivõimude eriomast kogemust Radomsko töökohtade ja töötajate kvalifikatsiooni kohta ja komisjonil ei ole õigust jätta täielikult arvesse võtmata Poola ametivõimude hinnangut programmi rakendamise kohta ega asuda seisukohale, et kõik innovaatilise majanduse rakenduskava suunad ja eesmärgid on otsustavad, nagu komisjon seda on teinud. Hageja väidab, et innovaatilise majanduse rakenduskava ja Euroopa Liidu õigusnormide õigeks mõistmiseks on vaja lähtuda asjaolust, et teatud tingimused on olulisemad kui teised, nagu ilmneb tulemustabelist (osameede 4.5.2.).
6. Kuues väide, mis käsitleb komisjoni argumente.
- Hageja väidab, et ükski kolmest peamisest argumentist ei pea paika ja/või ei ole otsustav selles mõttes nagu väidab komisjon, ega kehti ajahetke kohta kui JYSK esitas oma taotluse (juuli 2008). Hageja väidab, et komisjoni argumentid ei ole käesoleval juhul asjakohased ja juhul kui Euroopa Kohus leiab, et need on asjakohased, siis ei ole need otsustavad.

27. juulil 2015 esitatud hagi – Monster Energy versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)

(Kohtuasi T-407/15)

(2015/C 311/64)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Monster Energy Company (Corona, Ühendriigid) (esindaja: solicitor P. Brownlow)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd (Cheras, Malaysia)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „HotoGo self-heating can technology” sisaldav ühenduse kujutismärk – registreerimistaotlus nr 11 418 101

Menetlus Siseturu Ühtlustamise Ametis: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 4. mai 2015. aasta otsus asjas R 1028/2014-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada vastulausete osakonna 21. veebruari 2014. aasta otsus vastulause nr B2178567 kohta;
- lükata selle kaubamärgi registreerimistaotlus, mille suhtes on esitatud vastulause, tervikuna tagasi;
- mõista hageja kohtukulud välja ühtlustamisametilt ja jätta ühtlustamisameti kohtukulud tema enda kanda.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

**Üldkohtu 12. juuni 2015. aasta määrus – Matrix Energetics International versus Siseturu Ühtlustamise
Amet (MATRIX ENERGETICS)**

(Kohtuasi T-573/12) ⁽¹⁾

(2015/C 311/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 63, 2.3.2013.

Üldkohtu 29. juuni 2015. aasta määrus – InterMune UK jt versus Euroopa Ravimiamet

(Kohtuasi T-73/13) ⁽¹⁾

(2015/C 311/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 114, 20.4.2013.

Üldkohtu 17. juuni 2015. aasta määrus – PRS Mediterranean versus Siseturu Ühtlustamise Amet**(Kohtuasi T-166/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 142, 12.5.2014.

Üldkohtu 29. juuni 2015. aasta määrus – PSL versus Siseturu Ühtlustamise Amet**(Kohtuasi T-212/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Neljanda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 245, 28.7.2014.

Üldkohtu 10. juuni 2015. aasta määrus – Aalto-korkeakoulusäätiö versus Siseturu Ühtlustamise Amet**(Kohtuasi T-255/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 235, 21.7.2014.

Üldkohtu 30. juuni 2015. aasta määrus – PAN Europe ja Unaapi versus komisjon**(Kohtuasi T-729/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 7, 12.1.2015.

Üldkohtu 29. juuni 2015. aasta määrus – Closet Clothing versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Closed Holding (CLOSET)

(Kohtuasi T-815/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kolmanda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 65, 23.2.2015.

Üldkohtu 26. juuni 2015. aasta määrus – Navitar versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Elukuva (NaviTar)

(Kohtuasi T-93/15) ⁽¹⁾

(2015/C 311/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 127, 20.4.2015.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET